

ഒറ്റ ക്ലിക്കിൽ ആകാശം
തൊടുന്നവർ....

സെന്റ്.ആന്റണീസ് ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ
വടകര
ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ
ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് 2019-20

സൈബർലോകത്തെ പട്ടം പറത്തലുകാർ

KITE RUNNERS OF THE CYBER WORLD

പട്ടം പറത്തുന്നവർ നമുക്കായാരു
 ലോകം പണിയുന്നു....നിലാവുള്ള
 സൂര്യനും..... ഇളംപച്ചനിറത്തിൽ
 നക്ഷത്രങ്ങളുമുള്ള..... പാട്ടുപാടി വിത്തുകൾ
 മുളയ്ക്കുന്ന....കുണകൾമുളച്ചതുപോലെ
 സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാവുന്ന ക
 ണ്തലോകം.....ലോകത്തിലെ എല്ലാ
 മനുഷ്യരും പൂത്തുവിരിയുന്നലോകം...അതെ
 ഒറ്റ ക്ലിക്ക്‌യിൽ ആകാശം തൊടുന്നവർ... little
 kite runners....

ആശംസ....

നമ്മുടെ സ്കൂളിൽ മികച്ച രീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ച് വരുന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ വിവിധ തരത്തിലുള്ള സൃഷ്ടി പരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്നുണ്ട്. വിവര സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അതിശയകരമായ വളർച്ചയുടെ കാലത്ത് കാലത്തിനതകുന്ന തരത്തിലുള്ള മെച്ചപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികളെ വാർത്തെടുക്കാനാവശ്യമായ ശ്രമങ്ങളാണ് ഇവിടെ നടക്കുന്നത്. മൂല്യബോധത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ആധുനിക ലോക വിജ്ഞാനം നേടിയ പുത്തൻ സമൂഹസൃഷ്ടിക്ക് നിങ്ങൾക്ക് കഴിയട്ടെ. അതിന്റെ ഭാഗമായി തയ്യാറാക്കുന്ന മാഗസിന് സർവ്വ ആശംസകളും നേരുന്നു.

സി.ലീലി വി ജെ

ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്

സെന്റ്.ആന്റണീസ് ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ

സന്ദേശം

ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ കുട്ടികളുടെ ഐ.ടി കൂട്ടായ്മയാണ് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്.മൊത്തം കണക്കെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ 1,00,000-ത്തോളം പേർ ഇതിൽ അംഗങ്ങളാണ്. 2018-ൽ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ച ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് പഠനത്തോടൊപ്പം തന്നെ ഐ.ടി മേഖലയിലും കഴിവുതെളിയിക്കാൻ പറ്റുന്ന രീതിയിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ചെയ്തുവരുന്നത്. ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിൽ അംഗങ്ങളല്ലാത്ത കുട്ടികളുടെയും രചനകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് തയ്യാറാക്കുന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ തന്നെയാണ് ക്ലബ്ബിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുന്നത്. ഈ പ്രവർത്തനത്തിൽ പങ്കാളിയായ എല്ലാവർക്കും അഭിനന്ദനം അറിയിക്കുന്നു. ഒപ്പം ഇനിയുള്ള ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും എന്റെ പേരിലും ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ക്ലബ്ബിന്റെ പേരിലും എല്ലാ വിധ ആശംസകളും നേരുന്നു.

കൃഷ്ണ പ്രിയ 9 B

-ലിറ്റിൽ കൈറ്റ് അംഗം -

ആശംസ....

കുഞ്ഞുങ്ങളെ ,

വിവരസാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ അനന്ത വിഹായസിലേക്ക് പറന്നുയരുന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ് അംഗങ്ങളുടെസംരംഭമായ " ഒറ്റ ക്ലിക്ക്ിൽ ആകാശം തൊടുന്നവർ" എന്ന ഡിജിറ്റൽ മേഗസിൻ സ്കൂളിലെ കുട്ടികളുടെയും അധ്യാപകരുടെയും കൂട്ടയ ശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് . ഈ ഉദ്യമത്തിൽ പങ്കാളികളായ എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകിച്ച് ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ടീമിലെ അംഗങ്ങൾക്കും എല്ലാ വിധ ആശംസകളും നേരുന്നു.....

സ്റ്റാഫ്

സെന്റ്.ആൻണീസ് ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ

ആശംസ....

വിവരസാങ്കേതികവിദ്യ വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നൂതന സാങ്കേതികവിദ്യയിലൂടെ

അറിവും അനുഭവവും കലയും വളർത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഡിജിറ്റൽ യുഗം നമ്മുടെ ചിന്തകൾക്കും പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ആക്കം കൂട്ടം എന്നതും സത്യമാണ്. സെന്റ് ആന്റണീസ് ഹൈസ്കൂൾ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

അണിയിച്ചൊരുക്കുന്ന ഡിജിറ്റൽ മാസിക ഏറെ പുതുമയും വൈവിധ്യവും നിലനിർത്തുന്നു. ഡിജിറ്റൽ മാസിക

അണിയിച്ചൊരിക്കിയ എല്ലാവർക്കും ആശംസകൾ കൂടുതൽ നേട്ടങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ സാധിക്കട്ടെ.

സ്റ്റാഫ് സെക്രട്ടറി
സെന്റ്.ആന്റണീസ് ഗേൾസ് ഹൈസ്കൂൾ

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ

കൃഷ്ണൻ	IX-B
അരുണിമ .ആർ.ഐ	IX-B
അമയ.കെ.പി	IX-B
അമിന.പി	IX-B
കൃഷ്ണപ്രിയ	IX-B
അർത്ഥന.എസ്	IX-C
വേദ.പി.പി	IX-D
ലക്ഷ്മിനന്ദന.എം.ടി	IX-C

ദീയ ലവെനിയ	IX-E
ഫിദ.സി	IX-E
ഷസ ആമിന.കെ	IX-A
സജന.എൻ.വി	IX-D
നേഹ സുരേഷ്	IX-A
റിസ ഹാരിസ്	IX-A

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

കൈറ്റ് വിസ്മയമാർ

താളുകളിൽ

സൈബർലോകത്തെ പട്ടം പറത്തലുകാർ.....	2
ആശംസ.....	3
സന്ദേശം.....	4
ആശംസ.....	5
ആശംസ.....	6
എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ് അംഗങ്ങൾ.....	7
എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്.....	8
താളുകളിൽ.....	9
സാങ്കേതികവിദ്യാകാലത്തെ സാഹിത്യം.....	13
സായഹ്നതീരം.....	17
മുഖ്യാഭിപ്രായം.....	19
ഒരു ആകാശയാത്ര.....	22
മഴതൻ മുഖങ്ങൾ.....	22
A BETTER MORNING.....	23
.....	25
വിശപ്പ്.....	25
പ്രളയം ഒരു പാഠം.....	26
അനുഭവക്കുറിപ്പ്.....	27
പ്രളയം.....	28
- കവിത.....	28
എന്റെ ഗാന്ധി.....	29
എന്റെ കൊച്ചു ഗ്രാമം.....	32
BLUE AND THE MAGIC LAND.....	32
മഴ.....	35
ഡിജറ്റൽ പൂക്കളം.....	36
നിഴൽ.....	38
സായഹ്നതീരം.....	39
അമ്മ.....	41
പാൽക്കാരിയുടെ കുറുബോധം.....	42
അമ്മകിളിയും കുഞ്ഞികിളികളും.....	43
ഒരു തണുത്ത വെളുപ്പുകാലം.....	44
പ്രളയമഴ.....	45
കർഷകരുടെ സ്വപ്നം.....	46

പ്രളയം.....	49
സംരക്ഷിക്കാം പ്രകൃതിയെ.....	50
<i>LAKE TIME</i>	51
ഡിജിറ്റൽ പെയിറിംഗ്.....	52
എന്റെ അവധിക്കാലം.....	53
പെണ്ണ്.....	54
അധ്യപിക.....	55
പ്രളയം ഒരു കവിത.....	56
എൻ സ്വപ്നം.....	57
പ്രളയം.....	58
അമ്മ.....	59
ഭാരത ഭൂമി.....	60
ഭൂമി എന്ന മാതാവ്.....	61
BOUNDARIES OF INDIA	62
HELPING HANDS	63
മഴതൻ മുഖങ്ങൾ.....	64
മീനവിന്റെ എടുത്തുചാട്ടം.....	65
നിശാഗന്ധി.....	68
ഓണം വന്നേ.....	69
തവളയുടെ അനുസരണക്കേട്.....	71
ചിത്രങ്ങൾ-AVANI K-7 B.....	72
ഒരു തണുത്ത വെളുപ്പുകാലം.....	73
വിഷമം.....	74
തിളങ്ങുന്ന രത്നം.....	75
പ്രകൃതി.....	77
കൂട്ടുകാർ.....	79
നശിക്കുന്ന പ്രകൃതി.....	80
പെൻസിൽ രചന.....	82
പിഞ്ചോമനമകൾ.....	85
വായനക്കുറിപ്പ്.....	86
ജലച്ചായം.....	87
HELPING HAND	89
ജലച്ചായം.....	90

സാങ്കേതികവിദ്യാകാലത്തെ സാഹിത്യം

-ഉപന്യാസം

സാങ്കേതിക വിദ്യാകാലത്തെ സാഹിത്യം എന്നത് കുറങ്ങുന്ന ഒരു പമ്പരം പോലെയാണ്. കാണുന്ന ആളെ അത് വിസ്തരിപ്പിക്കുന്നു. നാം ജീവിക്കുന്നത് കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗത്തിലാണ്. കമ്പ്യൂട്ടർ എന്നതിനുപുറമെ നിരവധി വാർത്തവിനിമയ ഉപകരണങ്ങളും ഏത് ചോദ്യത്തിനും ഉത്തരം നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഗൂഗിൾ പോലുള്ള അപ്ലിക്കേഷനുകളും നിറഞ്ഞ ഈ യുഗത്തിലും സാഹിത്യത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന നോവലുകളും കഥകളും വായിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന മലയാള മനസുകൾ ഉണ്ട് എന്നത് ഏറെ ആശ്ചര്യമാണ്. 2017 ലെ കണക്കുപ്രകാരം 133.29 കോടി ജനങ്ങൾ 99% പേരും വായനക്കാർ ആണ്. അതുകൊണ്ടാണ് സാമൂഹ്യമാധ്യമങ്ങൾ പ്രധാനപങ്കുവഹിക്കുന്ന കാലത്തും സാഹിത്യം ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സാമൂഹികമാധ്യമങ്ങൾ നിൽക്കുമ്പോഴും അവൻ സാഹിത്യത്തിനും പുസ്തകത്തിനും പ്രധാന്യം നൽകുന്നു. ഭൂതകാലങ്ങളിലെ മികച്ച കൃതികളും കുർത്താക്കളും രചനാശൈലിയുമൊക്കെ മലയാളമനസ്സുകളിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ മാധുര്യം ഇന്നും നിലനിർത്തുന്നത്. ഒപ്പം ആധുനിക മലയാള കൃതികളും അതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു.

ചില സാമൂഹികമാധ്യമങ്ങളും സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് പ്രധാന പങ്കുവഹിക്കുന്നു.

വായിക്കാത്ത നോവലുകളും കഥകളും kindle എന്ന അപ്ലിക്കേഷൻ വഴി ജനങ്ങളുടെ മുന്നിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നു. ഇത് സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് കാരണമാകുന്നു. കൂടാതെ സ്വന്തമായി കുറിപ്പുകളും ലേഖനങ്ങളും മറ്റുള്ളവയുടെയും നടത്തുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം നൽകുന്ന ചില സോഫ്റ്റ് വെയറുകളും ഇന്ന് ശ്രേയോയമാണ്. പലപ്പോഴും ദൂരയാത്രക്കിടയിൽ പുസ്തകങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നവരാണ് നമ്മൾ കേരളീയർ എന്നാൽ ഇന്ന് അത് കുറവാണ്. എന്നാൽ പുസ്തകങ്ങളുടെ കുറവ് നികത്താൻ ഇന്നത്തെ സാങ്കേതിക വിദ്യയ്ക്ക് കഴിയും എന്നതാണ് നേട്ടം. മാധ്യമങ്ങൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ പ്രധാനപങ്കുവഹിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മൊബൈൽ ഫോണുകൾ ഉപയോഗിക്കാത്തവർ ആരുതന്നെ ഉണ്ടാവില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അവ ഏത് സമയവും നമ്മോട് ഒപ്പമുണ്ടാകും. മിടുക്കനായ മൊബൈൽഫോൺ ഉള്ളപ്പോൾ പുസ്തകങ്ങളെ വായനക്കാരുടെ കൈവെള്ളയിലാണ് നിഷ് പ്രയാസം എത്തിക്കാൻ ഇന്നത്തെ സാങ്കേതികവിദ്യയ്ക്ക് കഴിയും . ഇത് ഓരോരുത്തർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ട്

വായിക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കാൻ ഇട നൽകുന്നു. പണ്ടത്തെപോലെ ഒരുപാട് ലൈബ്രറികളിൽ ഒരു പുസ്തകത്തിനുവേണ്ടി അലയേണ്ടതില്ല. ചിലപ്പോൾ ഒരു ലൈബ്രറിയെ തന്നെ നെറ്റ് വർക്കുള്ള ഫോണിലൂടെ നമ്മുടെ മുന്നിലെത്തിക്കാം.

സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ഈ വളർച്ച സാഹിത്യരംഗത്തുണ്ടാക്കിയ മാറ്റങ്ങൾ ശ്രേയേയമാണ്. സാഹിത്യത്തെ ഉന്നതിയിലെത്തിക്കാൻ സാങ്കേതികവിദ്യ പ്രേൽ സാഹിഷിക്കുന്നുണ്ട്. “Google books”, Kindle” തുടങ്ങിയ നിരവധി അപ്ലിക്കേഷനുകൾ വായനക്കാർക്ക് ആവശ്യമായ പുസ്തകങ്ങൾ അവരുടെ മുന്നിലേക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. കൈകളിൽ എത്തുന്ന കടകളും ഷോപ്പിംഗ് മാളുകളും ഇന്ന് സജീവമാണ്. നമ്മുടെവേണ്ടത് എന്താകട്ടെ അത് നമ്മുടെ കൈകളിൽ അവ എത്തിച്ചുതരും. Amazon, flipcart തുടങ്ങിയ അപ്ലിക്കേഷനുകൾ ഇന്ന് സജീവമാണ്. ഭക്ഷണത്തിനായി Sweegy തുടങ്ങിയ ആപ്പുകളും മരുന്നുകൾക്കായി Me medicals എന്ന അപ്ലിക്കേഷനും ഇന്ന് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. നമ്മുക്ക് വേണ്ടത് എന്തായാലും 2, 3 ദിവസത്തിനകം അവ എത്തിച്ചുതരുന്നു. ഭക്ഷണം,മരുന്നുകൾ, എന്നിവയ്ക്ക് 2 മണിക്കൂറുകൾ മാത്രം മതിയാകും.നെറ്റിലൂടെ ഡോക്ടറുടെ അപോയിമെന്ററെ ബുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു വളർച്ച സാഹിത്യമേഖലയിൽ വലിയമാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. വായിക്കുന്ന ബുക്ക് ഉപഭോക്താവിന് സ്വന്തമായി വേണമെങ്കിൽ ആമസോൺ എന്ന അപ്ലിക്കേഷൻ വഴി വാങ്ങാം. അല്ലെങ്കിൽ പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രം വാങ്ങാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന അപ്ലിക്കേഷനുകളും ഇന്ന് വിപണിയിൽ ലഭ്യമാണ്. അങ്ങനെ സാങ്കേതികവിദ്യ സാഹിത്യത്തിൽ വലിയമാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി.

നൂതനവിദ്യകൾ സാഹിത്യത്തെ എത്രയോക്കെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചാലും ഒരു പക്ഷേ അതിന്റെയൊക്കെ എത്രയോ മടങ്ങ് മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ ഉയർച്ചക്ക് ഒരു പരിധിവരെ ഭൂതകാലകൃതികളും കാരണമാകുന്നു.മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ആദ്യ കൃതിയായ അദ്ധ്യാത്മരാമായണവും മലയാള ഭാഷാപിതാവായ എഴുത്തച്ഛന്റെ കിളിപ്പാട്ടുപ്രസ്ഥാനവുമെല്ലാം അന്നത്തെ ജനമനസ്സുകളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ അനുഭൂതിയുടെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് നാം ഇന്നുകാണുന്ന മലയാളസാഹിത്യം.തുടർന്നുണ്ടായ ഓരോ കൃതികളും ഓരോ മലയാളമനസ്സിനെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിതയും

പച്ചപ്പും കവിതകളിൽ പ്രമേയമായപ്പോൾ നോവലുകളിൽ ശ്രദ്ധയേറിയത് പച്ചയായ ചില മനുഷ്യജന്മങ്ങളുടെ ജീവിതമായിരുന്നു. അതിനാൽ തന്നെ അവ മലയാളമനസ്സുകളിലേക്ക് ഇടിച്ചുകയറി. ആകാശത്തുനിന്ന് മഴത്തുള്ളികൾ ഭൂമിയിലേക്ക് വീഴുന്ന വേഗതയിൽ ഞാരോ കൃതികലിം രൂപം കൊണ്ടു. രൂപം കൊണ്ടതിനേക്കാൾ വേഗതയിൽ അവ ജനമനസ്സുകളിലേക്ക് ആളിപ്പടർന്നു. ഓരോ കൃതികളും നമുക്ക് നല്ല മൂല്യങ്ങൾക്കപ്പുറം നല്ല സാഹിത്യക്കാരന്മാരെ തന്നെ. 400-ൽപരം സാഹിത്യക്കാരന്മാർ മലയാളഭാഷയ്ക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടവരാണ്. ഇന്നത്തെ മലയാളസാഹിത്യം എന്നത് 300 റോളം കവിതകളും 400 റോളം കഥകളും 200 റോളം നോവലുകളും 30 ൽപരം പരം പുരസ്കാരങ്ങളും ചേർന്നതല്ല പകരം ഒരു ജനതയുടെ ഒരു കാലത്തെ ചോരതിളപ്പായിരുന്നു, ചങ്ങമ്പുഴ, എം ടി വാസുദേവൻനായർ, ഒ. എൻ. വി എന്നിങ്ങനെ ഒരു കൂട്ടത്തോളം നല്ല സാഹിത്യക്കാരന്മാരെയെന്ന് മലയാളസാഹിത്യം നമ്മുക്ക് സമ്മാനിച്ചത്.

നൂതനവിദ്യകളുടെയും ലോകത്തിന്റെയും വളർച്ചകൾക്കൊപ്പം സാഹിത്യവും വളർന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ സാഹിത്യവും കൃതികളുടെ പ്രമേയവുമെല്ലാം ഭൂതകാലസാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും മലയാളസാഹിത്യം അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെ പുഷ്പിച്ചുനിൽക്കുന്നു. മലയാളികൾ പുസ്തകത്തെ മാറോട്ചേർക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ കാലത്തിനൊത്ത് അവന്റെ ശീലവും സ്വഭാവവും മാറി. മൊബൈൽ അവന്റെ കൈയ്യിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സാങ്കേതികവിദ്യയിലൂടെ മൊബൈൽ ഫോണിന്റെ ഉള്ളിൽ അവനിഷ്ടപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ ഇതൾവിരിഞ്ഞു. ഫോണിന്റെ വിസ്തൃതങ്ങൾ ക്കുള്ളിൽ ഒരുങ്ങിയാലും അവന്റെ ഉള്ളിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ച ആഗ്രഹിക്കുന്ന സാഹിത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന മനസ്സുണ്ട്. ആ മനസ്സിനെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഇന്നത്തെ സാങ്കേതിക വിദ്യയ്ക്ക് കഴിയും എന്നതാണ് നേട്ടം. ഇവിടെ വായനമരിക്കുന്നില്ല പകരം മറ്റൊരു വിധത്തിൽ അവനിൽ പുനർജനിക്കുന്നു. ആ പുനർജനനം അവനിലും ലോകത്തിലും വലിയ മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നാളെയുടെ വാഗ്ദാനമാക്കി അവനെ മാറ്റാനും ചിലപ്പോൾ ഇനി വരുന്ന മലയാളജനതക്കും മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിനും നിരവധി സംഭാവനകൾ നൽകാൻ അവരെ പ്രാപ്തനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു സാഹിത്യത്തെ പണം സമ്പാദിക്കാനുള്ള ഉപാധിയായി പലരു കാണുമ്പോൾ മലയാളികൾ ഇതുവരെ അങ്ങനെ കണ്ടില്ല എന്നതും പലരും

മറ്റുള്ളവരിലേക്ക് പ്രകാശം പകരാനുള്ള ഒരു കവാടമായാണ് അവർ അതിനെ കാണുന്നതെന്നതും മലയാളികൾക്ക് എടുത്തുപറയാവുന്ന ഒരു ഗുണമാണ്.

സാങ്കേതിക വിദ്യ സാഹിത്യത്തെ എത്രമാത്രം ഉന്നതിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നു എന്ന് വിലയിരിത്തികൊണ്ട് നല്ലൊരു ഭാവി മലയാളസാഹിത്യത്തിനും നൂതനവിദ്യകൾക്കുംനേർ നുകൊണ്ട്, നാളെയുടെ നല്ലഭാവി സ്വപ്നം കണ്ട് കൊണ്ട് ഒരു പാട് നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ നമുക്കായി സമ്മാനിച്ച സാഹിത്യക്കാരന്മാരായി മാറാൻ നമുക്ക് കഴിയട്ടെ എന്നാശംസിച്ചുകൊണ്ട് കേരളത്തിന്റെ സാങ്കേതിക പുരോഗതിക്കായി നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം.

കൂടുതൽ വേഗത്തിൽ....

കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ.....

ഗീതു എം -8 ഇ

സായഹ്നതീരം

നിലാവിനാൽ നെയ്യ രാത്രി
തന്നടയാടയുടുക്കുവാൻ
ഒരു പകലിൽ ഞൊറി മെല്ലെ
അഴിച്ചു തുടങ്ങി സായാഹ്നം
കാറ്റിൻ ശ്രുതി മീട്ടിയൊഴുക്കും
നിന്റെ തീരത്തു നിൽക്കുന്നു ഞാൻ
നിനക്കാത്ത നേരത്തു
കണ്ടുമുട്ടി നാമറിയാത്തൊരത്മ ബ-
ന്ധത്തിൽ നിർവൃതിയില്
വേദന മാത്രമാ തീർന്നു

നമ്മുടെ ജീവിതമെങ്കിലും

എന്തിന് ദുഃഖ സാന്ദ്രമാക്കണമി

നിമിഷം നിന്റെ ദുരിതങ്ങളെക്കുറിച്ച്

വാചാലരാക്കുന്നു

പാഠപുസ്തകങ്ങളും അധ്യാപകരും

നിന്റെ രക്ഷാ മാർഗ്ഗം തേടിപോയ

കുട്ടികൾ തൻ യാത്രയ്ക്ക് അന്ത്യം കുറിക്കുന്നു

പിന്നെ അവർ തന്നെ

മാലിന്യത്തിന്റെ റിത്തുമായി

എത്തുന്നു നിൻ അരികിൽ ഭാവിയിൽ

അറിയുന്നു ഞാൻ നിന്റെ വ്യഥകളെല്ലാം

ദുരിതത്തിൻ വേനലിൽ വരുന്നവർ നാം

എങ്കിലും എന്തിന് ദുഃഖസാന്ദ്രമാകണമി

ഈ നിമിഷങ്ങൾ വെറുതെ

മനസ്സിലെ ഹർഷങ്ങൾ മന്ദസ്ഥിതമായി

നിൻ തീരത്തെ തെന്നലിലയുന്ന

നേരം തിരികെ പോകുവാൻ

വിളിക്കുന്നെൻ സഹപാഠികൾ

പിരിയുവാൻ നേരമോ വന്നുണ്ടെന്തു.

തിരിച്ചു നടക്കുന്ന നേരത്ത്

നിറഞ്ഞില്ല മിഴികൾ

ഭാരമൊഴിഞ്ഞ മനസ്സുമായി

ഞാൻ നടക്കേ ശാന്തമായ്

നിയൊഴുക്കി ദുരേ.....

സംഗൃത പിക്വെ -6thB

मुखौडा

सूरज समुद्र में डूबता चला रहा था। उसके डूबने की गति से नीरजा के साँसे भी बढ़ने लगी थी। आज लेट होने की वजह से मॉ की डांट तो पक्की हैं। उन दिनों दिल्ली में ट्राफिक इतना ज्यादा था कि हर बस ठन-ठनकर लोगों से भरा दिया गया था। नीरजा के वागन - ड्राजडी का याद आ गया। आगिर बस स्टोप में बस वह और एक आदमी खड़ा था। उसने नीरजा को देखकर एक लंबी सी मुस्कराहट दी। नीरजा ने भी एक वापसी हँसी दी। वह उसके पास गया

और पौकट से एक चौवलैट निकाला ओर नीरजा की तरफ़ लाया। नीरजा के पेट में चूहें दौ रहे थे। भूख के मारे वह झट से चौवलैट का लेती है। पर..... अचानक उसकी सिर चकराने लगी। उसकी आँखें बंद होने लगी ओर बेहोश हुई।

नीरजा की माँ बेचने हो रही थी। कल, जब तक फॉनकॉल पुलिस स्टेशन से आप तक एक अजीब सी बेचैनी सी बढ़ गई थी। मोरचरी के ठंड में अपनी दिल की टूकडे को लाश बना देखा वह चीखकर सैनै लगी।

कोर्ट के कमरे पर बड़े-बड़े वकीलों की ज़बानी से वह आदमी निर्दोश सा हुआ।

तभी भी कॉट के नीतिदेवता की आँखें पट्टी से बंधी हुई थी। तभी माँ एक शेरनी बनकर कोर्ट में आवाज़ उठाई और कही,

“आज तक मैं ये सोचती थी कि नीतिदेवता की सिर्फ आँखे ही पट्टी बंधी हुई थी। आज समझ में आया की नीतिदेवता मुखौडा पहनकर आया है। एसी मुखौडों की दुनिया में नही जीना है मुझे।”

यही सब कहते हुए उसने बैग से एक ब्लेड निकालकर अपनी नज़ें काट ली।

कल जब ये बात समाचार बना, तभी मुखौड़ा पहने हुए लोग उसे देखकर हाय हाय कहने लगे।

जयलक्ष्मी बि 10 बि

ഒരു ആകാശയാത്ര

വിനയൻ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ലോകത്തേക്ക് പറന്നുയർന്നു. ചുറ്റും കൂരിരുട്ട് എങ്ങും നിശബ്ദം. മാലാഖമാരെ പോലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ മിന്നിമിന്നി കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുവരെ കാണാത്ത കാഴ്ചകളുമായി അവൻ പറന്നുയരാൻ തുടങ്ങി. ആകാശത്തിന്റെ അനന്തവിശാലതയിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ ഉഴുതുമറിച്ച് വയലിൽ പുതുതായി വിതച്ച ഗോതമ്പുമണികളാണ് വിനയന് ഓർമ്മ വന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നിറം കെടുത്തിക്കൊണ്ട് പ്രചണ്ഡപ്രഭയോടെ പ്രകാശിക്കുന്ന സൂര്യൻ. ബഹിരാകാശത്തുവച്ച് സൂര്യനെ നോക്കുക എളുപ്പമല്ല. ഭൂമിയിൽ നിന്നു കാണുന്നതിന്റെ നൂറിരട്ടി തീവ്രതയുണ്ട് ബഹിരാകാശത്തെ സൂര്യന്. സൂര്യന്റെ തീവ്രകിരണങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ വാഹനത്തിന്റെ കിളിവാതിൽ പലപ്പോഴും ഫിൽറ്റർ വച്ച് അടച്ചിടേണ്ടിവന്നു. ഈ കാഴ്ചകളെല്ലാം കാണുന്നത് അതീവ ഹൃദ്യമായ ഒരനുഭവമായാണ് വിനയന് അനുഭവപ്പെട്ടത്.

അഞ്ജന

മഴതൻ മുഖങ്ങൾ

അപ്പപ്പൻതാടി പോലുള്ളൊരു
 മേലങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ
 മഞ്ഞുപോലെ പൊഴിയുന്ന മഴയെ
 എൻ മനസിലിടം നേടി നീ
 എരിയുന്ന മനസിലെ തീയണക്കാൻ
 കത്തുന്ന വെയിലിന്റെ ചൂടുകൊണ്ട്
 ഇടിയായി മഴയായി കാറ്റായ് തണുപ്പായ്
 മനം കുളിർപ്പിച്ചു പെയ്യുന്ന മഴയെ
 പ്രകൃതിതൻ സാന്ദ്രലിതമോഹങ്ങളുടെ
 മാനവൻ ചൂഷണം ചെയ്തിടുമ്പോൾ
 രൗദ്രഭാവിയായി പേമാരിയായ്
 വന്നു ഭവിച്ചു നീ കാലനായ്
 കുന്നുകൾ വയലുകൾ മലനിരകൾ
 തട്ടിനിരത്തി നാം മാനവന്മാർ
 ഈ രമ്യമനോഹരമായ
 ഭൂവിനെ പ്രളയമായി നീ ഒന്നൊന്നായ്
 തിരികെയെടുത്തിടുന്നു
 മാനവന്മാരുടെ ജീവനും വിലയില്ല.

അനിറ്റ വി

7 A

A BETTER MORNING

**adjustments with right people
is better than an argument
with some wrong people
meaningful words is better than
a meaningless maximum.....
a good teacher is better than yesterday
meritorious leader.....
today is better than yesterday
and future is better than
our childhood
let's pray for a better morning**

Anjana.m

വിശപ്പ്

ഉദയപുരം എന്ന ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ധനികനായ ഒരു ഹോട്ടൽ മുതലാളി ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ഹോട്ടലിൽ എന്നും ഭയങ്കര തിരക്കായിരുന്നു. അവിടെ വരുന്ന ആളുകളിൽ ഭൂരിഭാഗം പേരും ഭക്ഷണം വേസ്റ്റ് ആക്കി. അവരുടെ കടയിൽ എന്നും ഒരു ആൾ വന്നിരുന്നു .അയാൾ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ എഴുന്നേറ്റ് പോയാൽ ബാക്കിവച്ച ഭക്ഷണം

കവറുകളിലാക്കി പോകും.പോകുമ്പോൾ അവർക്ക് ഇരുപത് രൂപ നൽകും.ഇത് തുടർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു.ഒരു ദിവസം മുതലാളി അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടർന്ന് പോയി.അദ്ദേഹം കവറുകളാക്കുന്ന ഭക്ഷണം പാവപ്പെട്ടവർക്ക് നൽകി.ഇത് ആ മുതലാളിയുടെ കണ്ണു നനച്ചു...കണ്ണുതെളിച്ചു....

പ്രയാഗ-6 B

പ്രളയം ഒരു പാഠം

2018 ആഗസ്റ്റിൽ ഉണ്ടായ പ്രളയം കേരളത്തിന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഒരു പേടിസ്വപ്നമാണ്. വിവരണാതീതമായ ദുരിതങ്ങളിലൂടെയാണ് കേരള ജനത കടന്നുപോയത്. പ്രളയം ദുരിതം വിതച്ചെങ്കിലും ഒരു നല്ല പാഠം കൂടിയാണ് പ്രളയം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരവാദികൾ നാം തന്നെയാണ്. പ്രകൃതി നമുക്ക് എല്ലാം സമ്മാനിച്ചു. എന്നാൽ ഈ സമ്മാനങ്ങൾക്ക് പകരം നാം സമ്മാനിച്ചത് അതി ഭീകരമായ ചൂഷണമായിരുന്നു. ജലമലിനീകരണം വായു മലിനീകരണം, പ്രകൃതി വിഭവങ്ങളുടെ അമിത ചൂഷണം, ജനപ്പെരുപ്പം ഇവയെല്ലാം പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. പ്രകൃതി നമ്മുടെ തന്നെ പാഠമായി കഴിഞ്ഞ പ്രയളയത്തെ കാണാം.

ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും പേരിൽ തമ്മിലടിച്ചിരുന്നവർ പ്രളയസമയത്ത് ഒന്നായി.. പലർ കൊണ്ടുവന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ഒരുപായിൽ ഉറങ്ങുകയും ചെയ്തു. പലമതസ്ഥർ.. ക്യാമ്പുകളിൽ അവർ ഒന്നായിരുന്നു.. പ്രളയകാലത്ത് മനുഷ്യൻ ഭക്ഷണത്തിന്റെ വിലയറിഞ്ഞു... പ്രകൃതിയും പ്രതിഷേധിക്കും എന്ന് തരിച്ചറിഞ്ഞു.. ജാതിയും മതത്തിനും അതീതനായി മനുഷ്യനാണ് വലുതെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു....

ദേവനന്ദ ബാബു ബി.എസ്-VIII C

അനുഭവക്കുറിപ്പ്

അതൊരു അവധിക്കാലമായിരുന്നു. വയനാട്ടിലെ വരദൂർ എന്ന കൊച്ചു ഗ്രാമം. അവധിക്കാലമായാൽ ആദ്യം അങ്ങോട്ട് പോകാനാണ് എന്റെ മനസ്സ് തുടിക്കുക. വയലുകളും നെൽപ്പാടങ്ങളും കുന്നുകളും ചെറിയ തോടുകളും ഉള്ള എന്റെ കൊച്ചുനാട്.

ചുരത്തിലൂടെയുള്ള ഹൃദയഹാരിയായ യാത്രയ്ക്ക് ഒടുവിൽ ഞങ്ങൾ വരദൂരിലെ വീട്ടിലെത്തി. ഞങ്ങളുടെ വരവിനായി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു അവർ. എന്റെ പ്രണ്ടസും കസീൻ സും മമ്മിയും ഡാഡിയും എല്ലാവരും അവിടെ ഒത്തുകൂടിയിരുന്നു. കാപ്പി കുടിച്ചും തമാശകൾ പറഞ്ഞും കളിച്ചും ചിരിച്ചും സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. അടുത്തത് ഉച്ച ഭക്ഷണമാണ്. നല്ല രസികൻ സാമ്പാറും പച്ചടിയും കിച്ചടിയും എല്ലാം അവിടെ ഉണ്ടാകും. എന്റെ അച്ഛന്റെ അമ്മ പാചകത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധയാണ്. കഴിച്ച് കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി പശുവിനോടും കോഴിയോടും പട്ടിയോടും ഒപ്പം കളിച്ചു നടന്നു. ഒരു കന്നിൻ മുകളിലാണ് ഞങ്ങളുടെ വീട്. അവിടെ നിന്നും നോക്കിയാൽ വിശാലമായ വയൽ വരമ്പുകൾ കാണാം. പിന്നെ താമസിച്ചില്ല അച്ഛന്റെ അനുവാദത്തോട് ഞങ്ങൾ ചെളിയിൽ തിമിർത്തു. ശരീരം മുഴുവൻ മണ്ണിൽ പൊതിഞ്ഞ് മണ്ണുണി കളായി. രാത്രിയായാൽ നല്ല രസമാണ്. കട്ടികളെല്ലാം വിശാലമായ മുറ്റത്ത് ഒത്തുകൂടും. മുറ്റത്ത് 6 മണിക്ക് ചാഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മാവിന്റെ ചില്ലയിൽ കെട്ടിയിട്ട ഉറഞ്ഞാലിൽ ഇരുന്ന് എല്ലാവരും കൂടെയുള്ള ഉറക്കവും ഒരു രസമാണ്. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് മുറ്റത്ത് ഉറഞ്ഞാലിൽ പോയിരുന്ന് കാപ്പി കുടിക്കും നല്ല സുഖമാണിത് താഴോട്ട് നോക്കിയാൽ വയൽ മുകളിൽ നോക്കിയാൽ കൊടമഞ്ഞ് മൂടികിടക്കുന്ന വാനം. അടുത്ത അവധിക്കാലമാകാൻ മനസ്സ് കൊതിക്കുകയാണ്.

ഇഷാനി കെ ബി എസ്

6thB

പ്രളയം

- കവിത

പ്രളയം,ജനനിതൻ മറ്റ് പിളർന്നെത്തിയി
പ്രളയം നോവിൻ വറ്റാത്ത കണ്ണിരായ്
എങ്കിലും ഒരു മെയ്യായ് ഒരു മനമായ്
ഒരേ വികാരമായ് താങ്ങിയെൻ ഭൂമിയെ
കണ്ണീർ തോർന്നെന്നി മാനം തെളിഞ്ഞെന്നി
മുറിവുക ഓരോന്നായി ഉണക്കിടേണം
കൈ കോർക്ക സോദരേ നിങ്ങളും,ഒരുമിച്ച്
ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിക്കാം നമ്മുടെ നാടിനെ

- അനന്യ പി പി -6 B

എന്റെ ഗാനധി

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സ്വാതന്ത്ര പോരാട്ടങ്ങളിലെ മുന്നണി പോരാളിയായ മഹാനാണ് മോഹൻദാസ് കരംചന്ദ് ഗാനധി എന്ന "എന്റെ ഗാനധി" അപ്പൂപ്പൻ. സൂര്യനസ്തമിക്കാത്ത സാമ്രാജ്യത്തെ മുട്ടുകുത്തിച്ച ഗാനധിജി 1869 ഒക്ടോബർ 2 ന് ഗുജറാത്തിലെ പോർബന്തറിൽ പുതലിഭായിയുടേയും കരംചന്ദ്ഗാനധിയുടേയും മൂന്ന് പുത്രന്മാരിൽ ഇളയവനായി ജനിച്ചു. കുട്ടികാലത്ത് കൊച്ചു കൊച്ച് കള്ളത്തരങ്ങൾ ചെയ്ത കാര്യം തുറന്നു പറയാനുള്ള മനസ്സ് അദ്ദേഹം കാട്ടിയിരുന്നു. അവയെ പറ്റി വിശദമായി തന്നെ ആത്മകഥയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

കുട്ടികാലത്ത് ചില തെറ്റായ പ്രേരണകളാൽ അപ്പൂപ്പൻ പുകവലിച്ചിരുന്നു . ഇത് തുടരാനായി സ്വന്തം ചേട്ടന്റെ സ്വർണവളയുടെ കഷ്ടം കൊണ്ട് പോയി വിറ്റതും തന്റെ തെറ്റിൽ പശ്ചാത്താപം തോന്നി രോഗശയ്യയിലായിരുന്ന അച്ഛന് മാപ്പ് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്ത് എഴുതിയതും നമുക്കു കോർമിക്കാം. വായിച്ചശേഷമുള്ള അച്ഛന്റെ അവസ്ഥ അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നത് മാതൃകാപരമാണ്. അതോടൊപ്പം കുട്ടികാലത്ത് അദ്ദേഹം പല രംഗങ്ങളിലും കഴിവ് തെളിയിച്ചിരുന്നു. പഠനത്തിനു ശേഷമുള്ള സമയം തന്റെ അച്ഛന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നീക്കിവച്ചിരുന്നു. അച്ഛന്റെ മരണം ഗാനധിയപ്പൂപ്പനെ വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായും സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. 13-ാം വയസ്സിൽ കസ്തൂർബായെ വിവാഹം ചെയ്തു. എന്റെ ഗാനധിയപ്പൂപ്പന്റെ ജീവിതം, പ്രത്യേകിച്ചും കുട്ടികാലം , ശരിക്കു പറഞ്ഞാൽ ഒരു ബാലപാഠപുസ്തകം ആണ്.

ഗാനധിയപ്പൂപ്പൻ പിന്നീട് ലണ്ടനിൽ പഠനത്തിനായി പോയി. മാംസം , മദ്യം , സ്ത്രീ എന്നിവയിൽ ആകൃഷ്ടനാകില്ലെന്ന് തന്റെ അമ്മ

യ്ക്ക് വാക്കുകൊടുത്തശേഷമായിരുന്നു യാത്ര.ലണ്ടനിലെ പഠനത്തിനു ശേഷം ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തിയതിനുശേഷമാണ് അപ്പുപ്പന്റെ ശരിക്കുള്ള ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നത്.ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ നിയമോപദേഷ്ടാവായി ജോലി ലഭിച്ച് അവിടേക്ക് പുറപ്പെട്ടു.അവിടെവെച്ച് വെള്ളക്കർ ഇന്ത്യക്കാരായ സാധുജനങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തെ വിഷമിപ്പിച്ചു.കൂടാതെ ട്രെയിനിൽവെച്ചുണ്ടായ ദുരനുഭവവും കൂടിയായപ്പേൾ അദ്ദേഹം പോരാടാൻ തുടങ്ങി.അങ്ങനെ ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലെ സമരങ്ങളിൽ വിജയം കണ്ടതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിൽ തിരിച്ചെത്തി.തിരിച്ചെത്തിയ അപ്പുപ്പന് വളരെ വലിയൊരു സ്വീകരണമാണ് നൽകിയത്.തന്റെ ഗുരുവായ ഗോപാലകൃഷ്ണ ഗോഖലെയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അപ്പുപ്പൻ ഒരു വർഷം ഇന്ത്യയെ കണ്ടെത്താനായി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. ഇന്ത്യൻ ജനതയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിച്ചു.പിന്നെജനങ്ങൾക്കിടയിലേക്കിറങ്ങി.ഇന്ത്യയിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ സത്യാഗ്രഹമായിരുന്നു 1917 ലെ 'ചമ്പാൻ സത്യാഗ്രഹം'.പിന്നീടദ്ദേഹം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി സത്യത്തേയും അഹിംസയേയും മുറുകെപിടിച്ച് പോരാടി. 'എന്റെ ജീവിതമാണെന്റെ സന്ദേശം' എന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്ത അപ്പുപ്പന് സമരങ്ങൾക്കിടയിൽ നിരവധി തവണ ജയിൽവാസം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്.അപ്പുപ്പന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ 1947 ഓഗസ്റ്റ് 15 ന് നമ്മുടെ ഭാരതം സ്വതന്ത്രമായി .പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിനിടെനാഥുറാം വിനായക് ഗോഡ്സെ എന്ന മതദ്രോഹന്റെ വെടിയേറ്റ് 1948 ജനുവരി 30 ന് അപ്പുപ്പൻ എന്നനേക്കുമായി കണ്ണുകളടച്ചു.ഡൽഹിയിലെ രാജ്ഘട്ടി

ൽ അദ്ദേഹം അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു.ഗാന്ധിയപ്പപ്പൻ സഹനത്തിന്റെ പാതയിലൂടെയാണ് സഞ്ചരിച്ചത്.അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും അദ്ദേഹം മാതൃകയാണ്. “ മാംസവും രക്തവുമുള്ള ഇങ്ങനെയൊരു മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചിരുന്നെന്ന് വരും തലമുറയ്ക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും ” - എന്ന ഐൻസ്റ്റൈന്റെ വാക്കുകൾ തികച്ചും അർത്ഥവത്താണ്.പ്രകൃതിയെ സസൂക്ഷ്മം വീക്ഷിച്ച ഒരു വ്യക്തികൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം .വായിച്ചാലും വായിച്ചാലും തിരഞ്ഞൊരു പുസ്തകമാണ് ഗാന്ധിയപ്പപ്പന്റെ ജീവിതം.ആ പുസ്തകത്തിന്റെ പുറം ചട്ട 'സത്യം ,അഹിംസ ,സത്യാഗ്രഹം ,' എന്നിവയാണ്.നിരവധി പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ മനുഷ്യമനസ്സിൽ ചേക്കേറിയ " എന്റെ ഗാന്ധിയപ്പപ്പൻ " സത്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും മാതൃകയാണ്.

ദേവിക കെ പി

8 E

എന്റെ കൊച്ചു ഗ്രാമം

മലയാള കരയിലെ കൊച്ചു ഗ്രാമത്തിൽ

വയലിൽ അരികിലാണെന്റെ വീട്

വയലും കെന്നാലും നെൽപാടങ്ങളും

തളിരിടും ആമ്പൽ പൊയികകളും

കൂട്ടുകാരോത്തുണാൻ വയലിൽ കളിക്കവെ

ആരികത്തു തന്നുള്ള ചെളിവെള്ള ചാലിൽ

അറിയാതെ കാൽലവയഴി വീണതും

അതുകണ്ട് കുട്ടുകാർ പൊട്ടിച്ചിരിക്കവേ

അമ്മതൻ തൊഴിയും വഴക്കം ഓർത്തുണാൻ

ചെളിവെള്ള കരയിലിരുന്ന കരഞ്ഞതും

മധുരമാം ഓർമ്മയായ് മനസ്സിൽ തെളിയവേ.....

BLUE AND THE MAGIC LAND

Oh! it's blue's! 16th birthday. Wow! Today there is a party. I got invitation to her home what shall i give to blue why don't you give her a doll. Yes that's a good idea! Come on let's dress up bye. We will meet her home ok bye. Grandma at her home watching all decoration and murmured something" wow it's time to send her".blue and her friend enjoyed. The birthday party. At night blue "wow I have got many gifts. Blue opens all gift box" first off all a doll wow!.....it is pretty oh this is mom's gift"wow it's a watch" let me look papas"oh!"noo.....books.this time uncle had given me a "beautiful pen" wow at last it's my grandma's gift "oh! It is different seems like make of day" "something is written on that it is our old language" "oh it is Blue"yes it's Blue. "what is use of it" it's time for bed i will watch this tomorrow suddenly a noise came what it is it's from library oh ! A beautiful book it's flying my key. "she ran and took the key it flew away to the book. The book is opened it is my picture. What a sword and me it's impossible ah is it a fancy dress competetion! Look look my picture is flying and now did oh there are lot of pictures of my grandma! Why are you here. "oh my girl it is time to go to magic world book suddenly woke up "ahh it was a good sleep oh grandma . Hi book take her away Blue:-cried and say what are you doing i will take you to the magical land Blue said grandma! Grandma:-good bye my blue she went to a dark land it is like a ghost house she look around it is full of darkness ah! why is it so dark around here book said it is all because of the dragon why did the dragon do that to u book said ah! it's along story i don't talk about it anymore blue said :- ok sorry why did u bring me here book said :- to kill the dragon and take the blue diamond blue:- kill the dragon no i shall not do book:- please "then a rabbit peep from it's burrow ,flowers peep from the soil then a queen came and said to blue please you are the only one who can save us Blue :-what do you mean .Queen:- it is because you are Blue . Blue:-no its not me find some one else. Please Blue please just save us Blue :-ok i will what shall i do . Queen :-you must find the blue diamond. Blue:- were .Queen :-its with dragon. Blue:-how can i get it from dragon it is impossible. Queen:- no blue keep faith on you believe yourself blue .Blue:- ah!. Queen:-you will have to go to a cave dragons cave there are lot of scared things but we don't scare and don't shout if you don't shout they won't see you and then you

shall take that sword. Blue:-ok i will do that . Queen:-all are believing you you must go to the dragons cave then she saw scarthings she didn' t shouted and scared then she take the sword and killed the dragon the blue diamond give it to queen at last she came her bed and slept feetfully

DEVANGANA

V-C

മഴ

കാറ്റായി പെയ്യിങ്ങുന്ന
നി എത്ര സുന്ദരമാണ്
നിൻ തുള്ളിയായി ജീവ-
ദാഹം നൽകുന്ന മഴയായി -
സ്വപ്നങ്ങളായി-
മാറുന്നു-
മഴയെന്നവിശ്വാസം മനുജന്റെ
ജീവിതം.
ജീവന്റെ തുടിച്ചായി -
പെയ്യിരങ്ങുന്ന മഴയാണു
നി.....

ദേവനന്ദ എസ് പ്രകാശ്

6-B

ഡിജറ്റൽ പൂക്കളം

സിയ ഷംസീർ പി കെ 9E

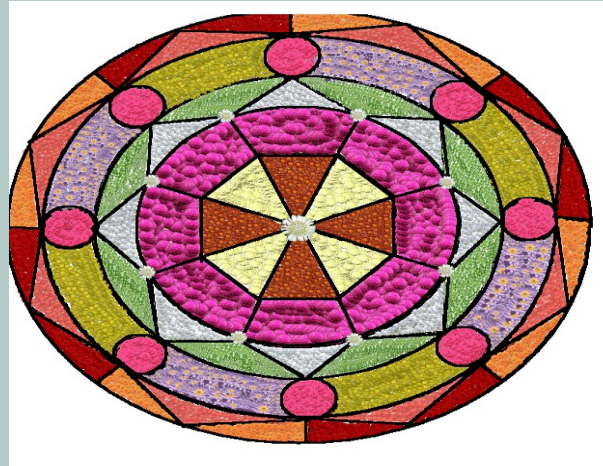
ആർഷ എകെ-10A

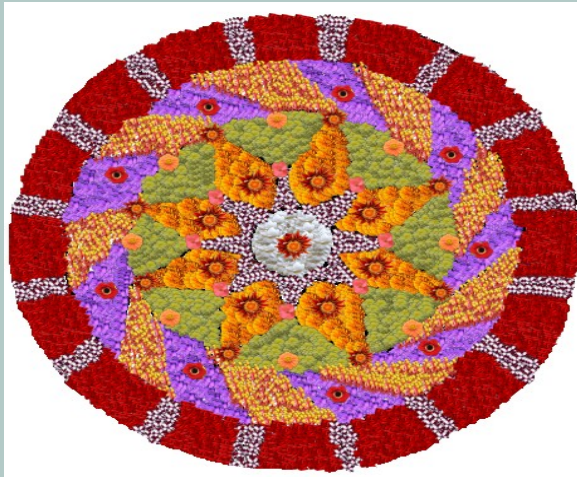
ബിസോണ ബൈജ ബിഎസ് 10 C

നന്ദന ശ്രീജി എസ്-10 B

നികിത ടി-10 B

അവന്തിക ബി എസ്-10 D

നിഴൽ

നി പറഞ്ഞ കഥയിലെ

മധുനകരും ശലഭമായ്.....

ഞാനുമി പാതയിൽ നിന്നരികേ...

നി പാടും പാട്ടിനോ

ചെറുപുഞ്ചിരിയേകുവാൻ.....

ഞാനുമി തെന്നലായ് നിന്റെ കൂടെ.....

ഒരു നല്ല പുതുമഴയിൽ

അറിയാതറങ്ങുമി.....

നിന്നെ നോക്കും മാരിവിൽ ഞാനല്ലയോ?

നി പൊഴിക്കും കണ്ണനിർ

മധുരമാം കവിതയാക്കി

വിണ്ണിലേ ദേവതമാർ പാടിനിൽ പൂ

നി പൊഴിക്കും പുഞ്ചിരിയോ.....

ഒരു നല്ല തെന്നൽ പോൽ

മണ്ണിനേ വർണ്ണമേറും സ്വർഗ്ഗമാക്കും

നിയാക്കും പൂമരത്തെ

അറിയാതെ നോക്കുമി

പാവമാം പൂമ്പൊടിയോ ഞാനല്ലയോ ?....

നി എന്ന വാക്കിനുള്ളിൽ

അറിയാതൊളിച്ചിരിക്കും

എന്നെ നി കണ്ടുവോ ഇന്നുവരേ.....ആരതി. എം,10 എ

സായഹ്നതീരം

നിലാവിനാൽ നെയ്യ രാത്രി
 തന്നുടയാടയുടുക്കുവാൻ
 ഒരു പകലിൽ ഞൊറി മെല്ലെ
 അഴിച്ച തുടങ്ങി സായാഹ്നം
 കാറ്റിൻ ശ്രുതി മീട്ടിയൊഴുക്കും
 നിന്റെ തീരത്തു നിൽക്കുന്നു ഞാൻ
 നിനക്കാത്ത നേരത്തു
 കണ്ടുമുട്ടി നാമറിയാത്തൊരത്മ ബ-
 ഡത്തിൽ നിർവൃതിയിൽ
 വേദന മാത്രമാി തീർന്നു
 നമ്മുടെ ജീവിതമെങ്കിലും
 എന്തിന് ദുഃഖ സാന്ദ്രമാക്കണമീ
 നിമിഷം നിന്റെ ദൂരിതങ്ങളെക്കുറിച്ചു
 വാചാലരാക്കുന്നു
 പാഠപുസ്തകങ്ങളും അധ്യാപകരും
 നിന്റെ രക്ഷാ മാർഗ്ഗം തേടിപോയ
 കുട്ടികൾ തൻ യാത്രയ്ക്ക് അന്ത്യം കുറിക്കുന്നു
 പിന്നെ അവർ തന്നെ
 മാലിന്യത്തിന്റെ റിത്തുമായി
 എത്തുന്നു നിൻ അരികിൽ ഭാവിയിൽ
 അറിയുന്നു ഞാൻ നിന്റെ വ്യഥകളെല്ലാം
 ദൂരിതതിൻ വേനലിൽ വരുന്നവർ നാം

എങ്കിലും എന്തിന് ദുഃഖസാന്ദ്രമാകണമി

ഈ നിമിഷങ്ങൾ വെറുതെ

മനസ്സിലെ ഹർഷങ്ങൾ മന്ദസ്ഥിതമായി

നിൻ തീരത്തെ തെന്നലിലയുന്ന

നേരം തിരികെ പോകുവാൻ

വിളിക്കുന്നെൻ സഹപാഠികൾ

പിരിയുവാൻ നേരമോ വന്നുണ്ടെന്തു.

തിരിച്ചു നടക്കുന്ന നേരത്ത്

നിറഞ്ഞില്ല മിഴികൾ

ഭാരമൊഴിഞ്ഞ മനസ്സുമായി

ഞാൻ നടക്കേ ശാന്തമായ്

നിയൊഴുക്കി ദുരേ.....

സംഗൃത പിക്വെ

6thB

അമ്മ

കാവലായ് നിന്നെന്നും പാടിയുറക്കി
 നോവുള്ള സ്നേഹത്തായൽ പോറ്റിവളർത്തി
 സന്തോഷമെല്ലാം നമുക്കായി നൽകി
 കാലങ്ങൾ പോയതറിഞ്ഞിതേയില്ല !
 എന്നിട്ടും അവരെ നാം നോവിച്ചിടുന്നു.
 അവരോട് അടിപിടി കൂട്ടുന്നു നമ്മൾ
 വൃദ്ധസദനത്തിൽ തള്ളുന്നു നമ്മൾ
 ഓർക്കുക കാലം കണക്കു ചോദിക്കും
 ഓർക്കുക നമ്മൾക്കുമിടയാരു നാൾ വരും.

നിരഞ്ജന

നിഖിൽ -5C

പാൽക്കാരിയുടെ കുറ്റബോധം

ഒരു സുന്ദരമായ ഗ്രാമം. ആ ഗ്രാമത്തിലെ പാൽ വിൽപ്പനക്കാരി തന്റെ പാലുമായി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് ചെന്നു. അവിടെ നിന്ന് അവൻ നീട്ടി ഉറക്കെ വിളിച്ചു. പാൽ വേണോ? പാൽ വേണോ? എല്ലാവരും പാൽക്കാരിയുടെ ചുറ്റും കൂടി നിന്ന് പാൽ വാങ്ങി. ഇങ്ങനെ എല്ലാ ദിവസവും പാൽക്കാരി ഗ്രാമത്തിൽ പോയി പാൽവിറ്റു. ഒരുദിവസം പാൽക്കാരി ആലോചിച്ചു. “എല്ലാവർക്കും ദിവസവും ഞാൻ പാൽ കൊടുക്കാറുണ്ട്. പക്ഷെ, ഇന്നു ഞാൻ വെള്ളം ഒഴിച്ചു പാലാണ് ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് കൊടുക്കാൻ പോകുന്നത്.” എല്ലാദിവസവും വെള്ളം ചേർത്ത പാൽ ജനങ്ങൾക്ക് കൊടുത്തു. ഒരു ദിവസം അവരുടെ അയൽക്കാരിയായ രമ വീട്ടിലേക്ക് ചെല്ലുമ്പോൾ പാലിൽ വെള്ളം ചേർക്കുന്നതുകണ്ടു. ഈ വിവരം ആളുകളിലൂടെ ജനങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായി. പാൽക്കാരി ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ തന്റെ പാൽ വാങ്ങാതെ ജനങ്ങൾ പോകുന്നതുകണ്ടു. പാൽക്കാരി ഉറക്കെ നീട്ടി വിളിച്ചു. നിങ്ങൾക്ക് പാൽ വേണ്ടേ? അപ്പോൾ ഒരാൾ പറഞ്ഞു- “ഞങ്ങൾക്ക് നിന്റെ വെള്ളം ചേർത്ത പാൽ വേണ്ട.” ഇതു കേട്ട പാൽക്കാരി കുറ്റബോധം കൊണ്ട് തല താഴ്ന്നുപോയി.

നവീന മോഹൻ

6-B

അമ്മകിളിയും കുഞ്ഞികിളികളും

ഒരു കാട്ടിൽ അമ്മകിളിയും മൂന്ന് കുഞ്ഞികിളികളും ഒരു വലിയ മരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നു . അങ്ങനെയിരിക്കുകയാണ് ഒരു ദിവസം കാട്ടു തീ പടർന്നത് . ആ കാട്ടിലുള്ള മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും എല്ലാം അവിടെ നിന്ന് പോയി . പക്ഷെ ഈ അമ്മകിളിക്കും കുഞ്ഞികിളിക്കും അവിടെ നിന്ന് പറന്നുപോകാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല . കാരണം കുഞ്ഞികിളികൾക്ക് പറക്കാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല കുഞ്ഞികിളികൾ അമ്മകിളിയോട് അവിടെ നിന്ന് പോകാൻ പറഞ്ഞു . അമ്മകിളി മക്കളെ അവിടെയിട്ടിട്ട് പോകില്ല എന്ന് പറഞ്ഞു . തീ അടുത്തെത്താറായി . അവസാനം കുഞ്ഞികിളികൾ അമ്മകിളിയെ അവിടെ നിന്ന് തള്ളി പറഞ്ഞു . അങ്ങനെ ആ അഗ്നി കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിടുങ്ങുന്നതും കണ്ട് കരഞ്ഞു കൊണ്ട് പറന്നു പോയി . അമ്മകിളി ഒറ്റയ്ക്കായി .

ഗൗരിനന്ദ .ബി

6-ബി

ഒരു തണുത്ത വെളുപ്പാകാലം

തണുപ്പുകാലമെത്തി. റിഷിയും റിഷോണയും രാവിലെ ഉണർന്നു.

സഹോദരങ്ങളാണെങ്കിലും അവർ തമ്മിൽ എപ്പോഴും വഴക്കാണ്. രണ്ടുപേരും ഉമ്മറത്തെ ചാരുകസേരയിലിരുന്നു. അമ്മ ഇരുവർക്കും ചൂട്ടുകാപ്പി കൊടുത്തു. തണുപ്പാകാലത്ത് ചൂട്ട് കാപ്പി കുടിക്കുന്നതിന്റെ സുഖം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാ.... റിഷി പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടത്. ഛരിൽ.. ഛരിൽ... ഛരിൽ... എവിടെ നിന്നാണ്? റിഷോ ചോദിച്ചു. അതാ അവിടെ റിഷി മറുപടി പറഞ്ഞു. അവർ മുറിയിലേക്ക് ഓടി. ഓടുന്നതിനിടയിൽ റിഷിയുടെ കൈയിൽ നിന്ന് കാപ്പി പാത്രം താഴെ വീണു അണ്ണാൻ കുഞ്ഞിനെ കാണുവാനുള്ള ആകാംക്ഷയിൽ അവനതെല്ലാം മറന്നു. പാവം, അണ്ണാൻ. തണുത്തു വിറക്കുകയാണ്. അവർ കാര്യങ്ങൾ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു. അമ്മ അതിന് പാൽ നൽകി. വിശപ്പുള്ളതുകൊണ്ട് അണ്ണാൻ മുഴുവൻ പാലും എടുത്തു സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ അതിനെയും കൊണ്ട് നാട്ടുച്ചുറ്റിക്കറങ്ങാൻ പോയി ഒരു ദിവസം അവർക്ക് അതിനെ നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവർ വിഷമിച്ചു. അപ്പോഴാണ് ഒരു അണ്ണാനെ തങ്ങളുടെ അണ്ണാനൊപ്പം കണ്ടത്. അവർ അതിറ്റുകളെയും എടുത്ത് വീടിലേക്ക് മടങ്ങി. തന്റെ മക്കൾക്ക് മൃഗങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം അമ്മയ്ക്ക് ബോധ്യമായി. അമ്മ പറഞ്ഞു: മൃഗങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ് അന്നു മുതൽക്കേ അവ മൃഗങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യതു.

BY

ALKABINESH

6C

പ്രളയമഴ

കൊടുവേനലിൽ

വറ്റിവരണ്ട കിണർ നോക്കി

ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു.....

ദൈവമേ ഇന്നെങ്കിലും

ഒരു മഴ പെയ്തെങ്കിൽ

എന്നാൽ ഇന്ന്

കേരളം മഹാപ്രളയത്തിൽ

മുങ്ങിതാഴുമ്പോൾ ഞാൻ

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു ഈ

മഴയൊന്നു തോർന്നെങ്കിൽ

ഇനിയെങ്കിലും നാം

പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കൂ.....

നമ്മുടെ നാടിന്റെ

നന്മയായ്.....

BY SHIVADA SHERIN 6C

കർഷകരുടെ സ്വപ്നം

കവി, ഗാനരചയിതാവ്, ചലച്ചിത്രസംവിധായകൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തനായ ശ്രീ പി ഭാസ്കരൻ രചിച്ച ഞാറ്റുവേലപ്പുക്കൾ എന്ന കവിത പ്രകൃതിയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രകൃതിയുമായി ഇണങ്ങി ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾക്കുമാത്രമേ ഇത്രയും നല്ല കവിത രചിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. കവിതയുടെ ശീർഷകം തന്നെ കൃഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഞാറ്റുവേലയിൽ തുടങ്ങി ഇടവപ്പാതിയിലൂടെ ചിങ്ങമാസത്തിൽ വിളവെടുക്കുന്ന കൃഷിയുടെ രൂപാന്തരമാണ് ഇതിലൂടെ കവി വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഞാറ്റുവേലയിൽ വിത്തുവിതച്ച് മുളച്ചുചെടിയിൽ വിരിഞ്ഞ പുഷ്പത്തെ കന്യകമാരായി കവി ഉപമിക്കുന്നു. മത്തനും പടവലവും കുമ്പളവും മറ്റും നമുക്ക് ഭക്ഷ്യയോഗ്യമായ പച്ചക്കറികളാണ്. അവ അവയുടെ പൂവിൽ നിന്നാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മത്തന്റെയും പടവലത്തിന്റെയും കുമ്പളത്തിന്റെയും ചെടിയിൽ പുഷ്പങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ കവി മനസ്സ് സന്തോഷിക്കുന്നു. ഞാറ്റുവേലയുടെ സർവ്വസന്തോഷങ്ങളും നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇടവപ്പാതി എത്തിച്ചേരും. ഇടവപ്പാതിയിൽ കരിമേഘത്തിൽ നിന്നും പെരുമഴ പെയ്യുമ്പോൾ വെള്ളപ്പൊക്കം വന്നുചേരുന്നു. ഇതിനെ പൊത്തിൽനിന്നിറങ്ങിവന്ന രാജവെമ്പാലപ്പാമ്പുമായി കവി ഉപമിക്കുന്നു. പാവ് നമ്മെ ചുറ്റി, അവയവങ്ങളിൽ കൊത്തി, നമ്മുടെ സപ്തനാഡിയും മരിച്ചതിന് തുല്യമാക്കുന്നു. ഇതുപോലെ വെള്ളപ്പൊക്കം നമ്മുടെ നാടിനെ നശിപ്പിക്കുന്നു. മഴയിൽ പല ചെടികളും നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടാവും. ഞാറ്റുവേലയിൽ കൃഷി ചെയ്യാൻ കർഷകർ കയ്യിലുള്ള പണമെല്ലാം ഉപയോഗിക്കും. ഇടവപ്പാതിയിൽ ചെടികളെല്ലാം മരിച്ചതിനുസമമായി കിടക്കുമ്പോൾ അവർ ദുഃഖിക്കുന്നു. പിന്നീടവരുടെ വീട്ടിൽ പട്ടിണിയായിരിക്കും. ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാതെ അവർ നിരൽസാഹചര്യം. അപ്പോഴേക്കും ചിങ്ങമാസം വരും. കർഷകരുടെ മനസ്സിൽ

പ്രതീക്ഷയുടെ നാനൂണരും.നാളെ സമൃതിയുണ്ടാകുമെന്ന സ്വർഗീയമായ വാഗ്ദാനങ്ങളേകി,നിഷ്ഠയുമായി ഉദ്ഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് വീണ്ടും ചെടികളിൽ പൂക്കൾ വിടരും.മുല്ലയും റോസും മന്ദാരവും മറ്റും വളരെ മനോഹരമായ പൂക്കളാണ്.ഇവയെ കാണാൻ നല്ല ഭംഗിയും,നല്ല സുഗന്ധവും ഇവർക്കുണ്ടാകും,എന്നാൽ പുതിയൊരു തലമുറയ്ക്കു ജന്മം നൽകാൻ അവർക്ക് സാധിക്കില്ല.അതുകൊണ്ട് തന്നെ മത്തന്റെയും പടവലത്തിന്റെയും കമ്പളത്തിന്റെയും പൂക്കളെ കാണുമ്പോൾ റോസിന്റെയും മുല്ലയുടേയും മന്ദാരത്തിന്റേയും ശോഭ മങ്ങുന്നു.സന്താനമില്ലാത്തതിന്റെ ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്ന മണ്ണിന്,ആ പൂക്കൾ ഒരു ഉണ്ണിക്കനിയെ ഗർഭം പൂണ്ട് പ്രസവിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.അതായത് അവയിൽ ഫലങ്ങൾ കായ്ക്കുന്നു.കാറ്റ് ആ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് തൊട്ടിലാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു.പുതിയൊരു കുട്ടിക്ക് ജന്മം നൽകിയ പുഷ്പങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ കിടക്കും.ആ പുഷ്പങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ നിലാവ് ഉറക്കമൊഴിച്ച് നിൽക്കും.അപ്പോൾപുഷ്പങ്ങൾക്ക്കാവലായിനിലാവിനോടൊപ്പം കവിയുടെ മനസ്സുണ്ടാകണമെന്ന് കവി പറയുന്നു.

ഈ കവിതയിലൂടെ എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചാലും പ്രതീക്ഷ കൈവിടരുതെന്ന മഹത്തായ സന്ദേശമാണ് കവി നൽകുന്നത്.ഇന്നത്തെ കാലത്ത് എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ നാം ഉടനെ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനാണ് ഒരുങ്ങുക.എന്നാൽ ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന സന്തോഷത്തെക്കുറിച്ച് ഒർക്കുന്നില്ല.എന്നാൽ കഷകരാകട്ടെ ഇടവപ്പാതിയിൽ കൃഷിനാശത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തിയിട്ടും പ്രതീക്ഷ കൈവിടാതെ ചിങ്ങമാസത്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു.എന്തൊക്കെ സംഭവിച്ചാലും നാം നിരൽസാഹചര്യത്ത്, പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കണം.ഈ കവിതയുടെ ആശയം തന്നെയാണ് ശ്രീ അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ പൂക്കാതിരിക്കാനെന്നിക്കാവതില്ലേ എന്ന കവിതയും പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്.ഈ കവിതയിൽ ദ്വിതീയക്ഷരപ്രാസമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.ധാരാളം പ്രയോഗഭംഗികളും ആവർത്തനഭംഗികളും ചേർ

ത്ത് കവിതയ്ക്ക് ആലാപനഭംഗിയേകുവാൻ കവി പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കവിതയിലെ

“എല്ലുപൊന്തിയ ചെറുക്കുടിലിൻ ചളിപ്പായി-

ല്ലില്ലായ്മ കിനാക്കണ്ടു കൃഷിക്കാർ കിടന്നപ്പോൾ”

എന്ന വരിയാണ് എനിക്ക് ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. കാരണം പട്ടിണിയെ കവി അതിമനോഹരമായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. പട്ടിണിയെ കാണിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിച്ച പ്രയോഗം എന്നെ വിസ്മയപ്പെടുത്തി. ചെടികളൊക്കെ പൂക്കുന്നതും കായ്ക്കുന്നതും കാണാൻ മണ്ണും മനുഷ്യനും പ്രതീക്ഷയോടെ കാത്തുനിൽക്കുന്ന അതിമനോഹരമായ ചിത്രമാണ് ഈ കവിതയിലൂടെ കവി ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്. ഓരോ മനുഷ്യനേയും പ്രചോദിപ്പിക്കുന്ന നല്ലൊരു കവിതയാണ് " ഞാറ്റുവേലപ്പുകൾ."

ലാവണ്യ ആർ

7-A

പ്രളയം

കൊണ്ടു പോയി കൊണ്ടു പോയി
എല്ലാമെല്ലാം കൊണ്ടു പോയി
ഒന്നുപിഴവിടയിനി ബാക്കിയായി
വീടും മലയും പുഴയും കൊണ്ടുപോയി
ജീവനേയും കൊണ്ടുപോയി
പ്രളയം വന്നുപോയി
കേരളത്തിനടിയിലായി.....

ആശ്ചര്യ എസ് ആർ -6 B

സംരക്ഷിക്കാം പ്രകൃതിയെ

ദൈവം നമ്മുക്ക് നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണ്

പ്രകൃതി.ശസിക്കാനുള്ള ശുദ്ധമായ വായുവും ശുദ്ധമായ ജലവും പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് നമ്മുക്ക് ലഭിക്കുന്നു.പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി നാം ചിലവഴിക്കണം.പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി നാം പ്രവൃത്തിക്കണം.പ്രകൃതിയെ നാം മലിമാക്കരുത്.

പ്രകൃതിയെ മലിനമാക്കുന്ന വസതുവും നാം നിരോധിക്കണം.പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് നമ്മുക്ക് നല്ലതെ ലഭിക്കുന്നുള്ളു.പക്ഷെ നാം പ്രകൃതിയെ മലിനമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.നാം പ്രകൃതിയെ മലിനമാക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കണം.പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന ശുദ്ധമായ വാഴുവും,ജലവും നാം ഉപയോഗിക്കേണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ എന്ത് കൊണ്ട് പ്രകൃതിയെ നമ്മുക്ക് സംരക്ഷിച്ചു കൂടാ? പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് നാം ഓരോരുത്തരുടേയും ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.പ്രകൃതിക്ക് വേണ്ടി നാം പോരാടണം

എന്ന്

സിദ്ദിഖ് മുഹമ്മദ്

ക്ലാസ് 5

LAKE TIME

*SAND BETWEEN MY TOES
ONLY THE WATER KNOWS
WHERE THE FISH GO
FOR I DON'T KNOW
BOATS ARE DASHING
CHILDREN ARE SPLASHING
UNDER A BLUE SKY
WORRIES SAY GOODBYE
SAND BETWEEN MY TOES
THE WHOLE WORLD KNOWS
LET IT BE SO
TO THE LAKE WE GO*

-zia mehka -6 B

ഡിജിറ്റൽ പെയിന്റിംഗ്

ശോപിക എ-10

എന്റെ അവധിക്കാലം

ചക്കരമാവിൽ ഊഞ്ഞാലിലാടി-

യൊരു അവധിക്കാലം

കണ്ണാരം പൊത്തിക്കളിച്ചു

നാട്ടു മാഞ്ചോട്ടിലിരുന്നും

കളിയായ് വന്നൊരവധിക്കാലം

മഴയായ് പൂവായ്

എന്റെ മുൻപിൽ ഒളിച്ചു-

കളിച്ചൊരവധിക്കാലം.

എന്റെ അവധിക്കാലം.

-ദീയ എസ് ബിജു

5-c

പെണ്ണു

വർദ്ധിതകാന്തിയിൽ നിന്നെ
 അലഞ്ഞിരുന്നു പെണ്ണുവൾ
 ജന്മജന്മാന്തരം
 തെക്കേപ്പടിഞ്ഞാറെ അടുക്കള-
 തിണ്ണയിലെ നായികയവൾ
 നരത്തിനിറയത്ത്
 സങ്കചിതലോകത്തിൽ
 തിളയുന്ന ചോരയാണവൾ
 വെന്തപകലിന്റെ പ്രസ്തുതലോകത്തിൽ
 വിയർപ്പുതുളളികൾ കരണാർദ്രതയോടെ
 ഇന്നും ധരണിയിൽ ഇറ്റിവിടുന്നു .
 കഴിഞ്ഞുകുന്ന ഒറ്റവെട്ടത്തിന്
 മാഷ്പറഞ്ഞവൾ പെണ്ണു

- ശ്രീ ലക്ഷ്മി . ആർ

8.d

അധ്യപിക

ആകാശവീഥിയിൽ ചാലിച്ചുചാർത്തിയ
ഏഴുവർണ്ണങ്ങൾ എൻ അധ്യാപിക
അറിയാതെ കോരിത്തരിക്കുന്നീ
ഹർഷത്തിൽ അനുകൂതിയേകക്കുന്ന
തെന്നലായി ഞാൻ അറിവിന്റെ
നിറകടം തന്നു നീ.....
അക്ഷരങ്ങൾ കോർത്തിണക്കി
വാക്കുകളെൻ ആത്മാവിൽ
പങ്കുവെച്ചു.

-ശ്രീലക്ഷ്മി ആർ

8D

പ്രളയം ഒരു കവിത

മല ചുരത്തിയ നീരുവകൾ അണകൾ

കെട്ടി അടച്ചു നാം

പുഴയൊഴുകിയ വഴികളൊക്കെയും

അതിരുകൾ പാകി നാം

കുന്നിടിച്ചു നിരത്തി നാം പുഴകളൊക്കെ നികത്തി നാം

പണിതുകൂട്ടി രമ്യഹർണം കൃഷിനിലങ്ങൾ

കൊത്തി നാം

മല ചുരത്തിയ നീരുവകൾ അണകൾ

കെട്ടി അടച്ചു നാം

പുഴയൊഴുകിയ വഴികളൊക്കെയും അതിരുകൾ

പാകി നാം

അതിരുകൾ പാകി നാം.....

നിരഞ്ജന.എ.വി

6- ബി

എൻ സ്വപ്നം

ഞാനൊരു കോഴിക്കുഞ്ഞാ

ണെങ്കിൽ തത്തി തത്തി

നടന്നേനെ

കൊത്തി കൊത്തി തിന്നേനെ.

ഞാനൊരു മയിലിക്കുഞ്ഞാ

ണെങ്കിൽ നൃത്തം വച്ചു

നടന്നേനെ പിലി വിടർത്തി

കളിച്ചേനെ... ഞാനൊരു

ശലഭക്കുഞ്ഞാണെൽ

പാറി പാറി നടന്നേനെ..

തേൻ കുടിച്ചു രസിച്ചേന്നേ

തൻമയ.കെ

5 ഡി

പ്രളയം

പ്രളയം,ജനനിതൻ മറ്റു പിളർന്നെത്തിയി
പ്രളയം നോവിൻ വറ്റാത്ത കണ്ണിരായ്
എങ്കിലും ഒരു മെയ്യായ് ഒരു മനമായ്
ഒരേ വികാരമായ് താങ്ങിയെൻ ഭൂമിയെ
കണ്ണിർ തോർന്നെന്നി മാനം തെളിഞ്ഞെന്നി
മുറിവുക ഓരോന്നായി ഉണക്കിടേണം
കൈ കോർക്ക സോദരേ നിങ്ങളും,ഒരുമിച്ച്
ഉയർത്തേഴുന്നേൽപ്പിക്കാം നമ്മുടെ നാടിനെ
- അനന്യ പി പി

അമ്മ

പാതി രാത്രിയുടെ നിശബ്ദയിൽ മയങ്ങുന്ന ഭഗീരതി അമ്മയെ എന്തോ ഒന്ന് തോട്ടുയർത്തി. അവൾ ഉണർന്ന് കട്ടിലിലിരുന്നു ഒന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. അവൾ ഓർമ്മയിലേക്കോടി. ആ ഓണക്കാലം മക്കളും മരുമക്കളും പേരമക്കളും അങ്ങനെ വീടാകെ ഓടിനടന്ന് പൂക്കൾ ശേഖരിച്ചു. മരുമകൾ പൂക്കളുമിട്ട്. ഞാനും മക്കളും പാട്ടുകൾ പാടി. എല്ലാവരും സദ്യയുണ്ടു. ഓണകളികൾ കളിച്ചു. ഓർമ്മകളിൽ നിന്നും ഉണർന്ന ഭഗീരതി പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. പെട്ടെന്ന് ആ മുറിയിൽ പ്രകാശം പടർന്നു. കറേ വൃദുകൾ ഭഗീരതിയുടെ അടുത്തു വന്ന് ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവരിലൊരാൾ പറഞ്ഞു. "സാരമില്ല ഭഗീരതി നി ഇന്നലെ വന്നതല്ലെങ്കിലും പതിയെ എല്ലാം ശരിയായിക്കൊള്ളും. നമുക്ക് എന്ത് ചെയ്യാൻ പറ്റും നമ്മൾ കഷ്ടപ്പെട്ട് വളർത്തിയിട്ട് നമ്മളെ അവർക്ക് വേണ്ട". ആ വൃദ്ധ ഒന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. പെട്ടെന്ന് ഫോൺ ബെല്ലടിക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. ആവേഷത്തോടെ ഭഗീരതി എഴുന്നെറ്റ് നിന്ന് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "എന്റെ മകൻ എന്റെ മകനായിരിക്കും എനിക്കറിയാം. അവൻ എന്നെ വിളിക്കുമെന്ന്". ഇത്രയും പറഞ്ഞ് കൊണ്ട് അവൾ ഓടിപ്പോയി ഫോൺ എടുത്തു. അവളുടെ മുഖം മൂന്നുമായി. അത് മറ്റാർക്കൊ വന്ന കോളായിരുന്നു. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് കണ്ണീർ ധാരയായി ഒഴുകി. ആ മുറിയിൽ നിശബ്ദം പടർന്നു. ചില അമ്മമാരുടെ തേങ്ങലുകൾ.

സയീദ ഷിറിൻ. എ 8 C

ഭാരത ഭൂമി

ഭാരത ഭൂമിയിതാണല്ലോ
 എന്നെ പെറ്റൊരു നാടല്ലോ
 ഇവിടെ ജനിച്ചതിലഭിമാനം
 എന്നോടൊപ്പം വളരുന്നു
 ഈ നാടിന്റെ മണമാണു
 എന്നുടെ ജീവ ഞരമ്പുകളിൽ
 എന്നും ഒഴുകും ചുട്ടുരക്തം
 ഈ നാടിന്റെ ദിവ്യദൃശ്യമായി
 ഈ നാടിന്റെ കൃഷ്ണയായ്
 ജീവൻ വെടിയാനയാലും
 മുന്നോട്ടോടി വരും ഞാനും

സെൻഹെറിയാം.എ.വി

VIC

ഭൂമി എന്ന മാതാവ്

ഭൂമിയാണെന്റെ മാതാവ്...

ഭൂമിയാണെന്റെ രക്ഷകൻ.

മഴയിൽ എനിക്കഭയം തരും,

വെയിലിവിൽ എനിക്കു തണലും തരും.

ഭൂമിയാണെന്റെ മാതാവ്,

എന്നും എന്നെ കാത്തുരക്ഷിക്കും

എന്റെ പ്രിയ മാതാവ്

മണ്ണിൽ കിടക്കുമ്പോൾ..

എന്നെതലോടും..

മരത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾ,

എനിക്കു തണലുംതരും...

ഭൂമിയാണ്,

ഭൂമിയാണെന്റെ മാതാവ്..

എന്റെ പ്രിയ മാതാവ്...

-അനുനന്ദ.കെ

BOUNDARIES OF INDIA

India is blessed with natural boundaries. Almost 3/4 of the country is surrounded by Indian ocean. The great Himalayas stand like a natural for at the north. The countries having common boundaries with India are Pakistan ,China, Bhutan, Myanmar,and Bangladesh. South east side of the Indian ocean Arabian sea. At the southern north , Gulf of Mannar and palk strait of sri lanka. The northern most strait of India is kashmir and southern most state is Tamil Nadu. Southmost part of India is Indira point at Nicobar island.

Anviya Binu P. T

HELPING HANDS

Once upon a time there lived a poor beggar. He had no food to eat. One day he went near a school. All children were eating different food items. He asked to a boy "will you please give me some food".boy replied "no, go away what a dirty person".

He begged to a group of people sitting on the desk to give some food. the children get angry and they beat him and tied with a piece of cloth.

He cried loudly. Two girls passed through that way, but they don't mind. At that time a student saw that beggar. She removed that cloth on the hand of beggar. she asked 'what happened to you?.he replied, "I asked for some food the students of that school for many times, then they tied me with this cloth"he started to cry. Don't worry I will give you some food to eat 'she said'.

Beggar was very happy .

'HELPING HANDS ARE GODS HAND'

"HELP EVER , HURT NEVER"

BY DEVIKA.S 5 A

മഴതൻ മുഖങ്ങൾ

അപ്പൂപ്പൻതാടി പോലുള്ളൊരു
 മേഘങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ
 മഞ്ഞുപോലെ പൊഴിയുന്ന മഴയെ
 എൻ മനസിലിടം നേടി നീ
 എരിയുന്ന മനസിലെ തീയണക്കാൻ
 കത്തുന്ന വെയിലിന്റെ ചൂടകറ്റാൻ
 ഇടിയായി മഴയായി കാറ്റായ് തണുപ്പായ്
 മനം കുളിർപ്പിച്ചു പെയ്യുന്ന മഴയെ
 പ്രകൃതിതൻ സാന്ദലിതമോഹങ്ങളുടെ
 മാനവൻ ചൂഷണം ചെയ്തിടുമ്പോൾ
 രൗദ്രഭാവിയായി പേമാരിയായ്
 വന്നു ഭവിച്ചു നീ കാലനായ്
 കുന്നുകൾ വയലുകൾ മലനിരകൾ
 തട്ടിനിരത്തി നാം മാനവന്മാർ
 ഈ രമ്യമനോഹരമായ
 ഭൂവിനെ പ്രളയമായി നീ ഒന്നൊന്നായ്
 തിരികെയെടുത്തിടുന്നു
 മാനവന്മാരുടെ ജീവനു വിലയില്ല.

അനിറ്റ വി

7 A

മിനുവിന്റെ എടുത്തുചാട്ടം

- കൃതികഥ -

മിനുവിന്റെ വിട്ടിന്റെ തൊട്ടടുത്ത് തന്നെ വലിയ ഒരു കാടുണ്ടായിരുന്നു. ആവിടെ ഒരുപാട് ഉഗ്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അവൾ അനുസരിക്കാതെ ഒരു ഭംഗിയായ മയിലിനെ കണ്ടപ്പോൾ ആ കാട്ടിനുള്ളിലേക്ക് പോയി. അവിടെ അവൾ ഒരു കടുവയെ കണ്ടു. അവൾ പേടിച്ചു വിറച്ചു. അവൾ അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടി.

ADHYA C E

6 B

ഡിജിറ്റൽ പെയിന്റിങ്ങ്
നന്ദന ജി-10

നിശാഗന്ധി

നിശതൻ സൗന്ദര്യം ആകുന്ന പുവേ.....

നിനക്കി വെണ്മയാലും

സുഗന്ധം ആരു തന്നു

രാത്രിയെ പ്രണയിച്ച നിശാഗന്ധി

നിയൊകരു ദേവസ്ത്രീയാകാത്തതെങ്ങനെ

നിൻ വെണ്മ കണ്ട് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു

നിൻ അമ്മയാണോ നിലാനെന്ന് സുന്ദരി.....

നിൻ ചൈത്രമാം മുഖബിംബം

രാത്രിയെ ഏറെ സുന്ദരനാക്കുന്നു.....

ദേവാഞ്ജന സി

ഓണം വന്നേ...

—കട്ടികവിത

ഓണം വന്നേ....ഓണം വന്നേ....

പൂക്കളമിടേണ്ട കൊച്ചനിയ്യാ

മാവേലിതമ്പ്രാനെ വിരുന്നൊരുക്കാൻ

പൂക്കളമിടേണ്ട കൊച്ചനിയ്യാ

ഓണക്കോടിയുമാമിട്ടൊരുങ്ങി

പൂക്കൾപ്പറിക്കാൻ പോകണ്ടേ

തുമ്പപ്പൂവും തെച്ചിപ്പൂവും

നമ്മളെക്കൊത്തിരിപ്പുണ്ടേ....

ഓണ സദ്യക്കഴിക്കേണ്ട

ഓണക്കളികൾ കളിക്കേണ്ട

പുലിക്കളിക്കാണാൻപ്പോകേണ്ട

വടം വലിക്കാണാൻപ്പോകേണ്ട

വാവാ വാവാ കൊച്ചനിയ്യാ

മാവേലിതമ്പ്രാൻ നമ്മളെക്കൊത്തിരിപ്പുണ്ടേ.....

നിരജ്ഞനാ ഉദയ്

പിഞ്ചോമനമകൾ

എന്തിനു മനുഷ്യാ നീ പിഞ്ചോമനമകളോട്

ഈ ക്രൂരത ചെയ്തത്.

നീ ഒരമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ പിറന്നതല്ലേ.....

നീൻ കൈ വിറച്ചില്ലേ.....

നീൻ കാൽ തളർന്നില്ലേ.....

പെറ്റമ്മതൻ വാക്കുകൾ എടുക്കാതെ...

നിയമ്മങ്ങൾ നിന്നെ ശിക്ഷിച്ചതില്ലേ....

ഇനിയുള്ള പിഞ്ചോമനമക്കൾക്ക്..

എങ്കിലും നീൻ മൃഗത്തിൻ കൈ വെട്ടുവാൻ....

ശക്തിനൽകട്ടെ.....

പിന്നിട് നീൻ മൃഗത്തിൻ

കൈ പിഞ്ചോമനമക്കൾക്ക്

നേരേ ഉയരാതിരിക്കട്ടെ.....

പാർവതി

തവളയുടെ അനുസരണക്കേട്

ഒരിടത്ത് കാർത്തു എന്നു പേരുള്ള തവളയും അതിന്റെ കുഞ്ഞും താമസിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ വേനൽക്കാലം വന്നു. പുഴയെല്ലാം വറ്റിതുടങ്ങി. തവളകുഞ്ഞും അമ്മതവളയും വെള്ളം തേടി പോയി. അവർ ഒരു കുളം കണ്ടു. നിറയെ വെള്ളമുള്ള ഒരു സുന്ദരമായ ആ കുളം കണ്ട് അമ്മ തവളയ്ക്ക് അതിൽ താമസിക്കാൻ ഒരു ആഗ്രഹം തോന്നി. എന്നാൽ അങ്ങ് ദൂരെ നിന്ന് ഒരു കൊക്ക് മുത്തശ്ശൻ ഇതെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മുത്തശ്ശൻ കൊക്ക് പറഞ്ഞു.

“ഏയ് തവളെ ഒന്ന് നിന്നെ.നി അതിൽ താമസിക്കരുത്. ഇതിൽ ഒരു വിഷപാമ്പ് ജീവിക്കുന്നു.നി അതിൽ ഇറങ്ങിയാൽ അത് നിന്നെ തിന്നും.”

കൊക്കിന്റെ വാക്ക് ധിക്കരിച്ച് തവളയും കുഞ്ഞും അതിൽ ചാടി. ചാടിയതും അവരുടെ കഥ കഴിഞ്ഞു.

ഗുണപാഠം: മുതിർന്നവർ പറയുന്നത് അനുസരിക്കുക.

ആര്യ വിനോദ്

7 B

ചിത്രങ്ങൾ-AVANI K-7 B

ഒരു തണുത്ത വെളുപ്പാകാലം

തണുപ്പുകാലമെത്തി.റിഷിയും റിഷോണയും രാവിലെ ഉണർന്നു.

സഹോദരങ്ങളാണെങ്കിലും അവർ തമ്മിൽ എപ്പോഴും വഴക്കാണ്.രണ്ടുപേരും ഉമ്മറത്തെ പാതകസേരയിലിരുന്നു.അമ്മ ഇരുവർക്കും ചൂട്ടുകാപ്പി കൊടുത്തു.തണുപ്പാകാലത്ത് ചൂട് കാപ്പി കുടിക്കുന്നതിന്റെ സുഖം ഒന്നു വേറെ തന്നെയാ....റിഷി പറഞ്ഞു.അപ്പോഴാണ് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടത്. ചരിൽ...ചരിൽ...ചരിൽ... എവിടെ നിന്നാണ്? റിഷോ ചോദിച്ചു. അതാ അവിടെ റിഷി മറുപടി പറഞ്ഞു.അവർ മുറിയിലേക്ക് ഓടി.ഓടുന്നതിനിടയിൽ റിഷിയുടെ കൈയിൽ നിന്ന് കാപ്പി പാത്രം താഴെ വീണു അണ്ണാൻ കുഞ്ഞിനെ കാണുവാനുള്ള ആകാംക്ഷയിൽ അവനതെല്ലാം മറന്നു. പാവം,അണ്ണാൻ.തണുത്തു വിറക്കുകയാണ്.അവർ കാര്യങ്ങൾ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു.അമ്മ അതിന് പാൽ നൽകി. വിശപ്പുള്ളതുകൊണ്ട് അണ്ണാൻ മുഴുവൻ പാലും എടുത്തു സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ അതിനെയും കൊണ്ട് നാട്ടുച്ചുറ്റിക്കരങ്ങാൻ പോയി ഒരു ദിവസം അവർക്ക് അതിനെ നഷ്ടപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവർ വിഷമിച്ചു.അപ്പോഴാണ് ഒരു അണ്ണാനെ തങ്ങളുടെ അണ്ണാനൊപ്പം കണ്ടത്.അവർ അതിറ്റുകളെയും എടുത്ത് വീടിലേക്ക് മടങ്ങി.തന്റെ മക്കൾക്ക് മൃഗങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം അമ്മയ്ക്ക് ബോധ്യമായി.അമ്മ പറഞ്ഞു:മൃഗങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നല്ല കാര്യമാണ് അന്നു മുതൽക്കേ അവ മൃഗങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

BY

ALKA BINESH

6C

വിഷമം

തേന്തറും പൂമൊട്ടുകൾ നകരുന്ന
തേൻ വണ്ടുകളുടെ
ഉൾമനസ്സിന്റെ ഉൾഭിത്തിയിൽ
ഉണ്ട് ഒരാത്മാവിന്റെ അലപൊട്ടുന്ന
വിഷമം

തൻ മന്താരമെവിടെ ? തൻ പനിനീരെവിടെ?

തൻ മുല്ലയെവിടെ മർത്യ.....

നീ നശിപ്പിച്ചുവോ എൻ മനസിന്റെ

ഏക ആശ്വാസദീപങ്ങളെ

ആഗതകൃഷ്ണ എൻ സി എച്ച്

9 D

തിളങ്ങുന്ന രത്നം

ഒരു ദരിദ്ര കുടുംബമാണ് രാമുവിന്റേത്. അമ്മ മാത്രമായിരുന്നു അവന്റെ ഏക ആശ്രയം. അച്ഛൻ അവൻ ജനിക്കുന്നതിനു മുൻപേ മരിച്ചിരുന്നു. ആ ദുഃഖത്തിൽ നിന്ന് ആ അമ്മ കരകേറിയത് അവന്റെ ജനനത്തോടെയാണ്. പക്ഷേ, അമ്മയുടെ മനസിൽ എന്നും ആ മുഖം നിറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ ദുഃഖമൊന്നും അമ്മ അവനെ അറിയിച്ച് ഇന്നേവരെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ കഷ്ടപ്പാടുകളൊന്നും മകനറിയരുത് എന്നത് ആ അമ്മയ്ക്ക് നിർബന്ധമായിരുന്നു. ഇതൊക്കെ അവൻ അറിഞ്ഞാൽ അവന്റെ പഠിപ്പ് എന്നനേക്കുമായി ഇല്ലാതാകുമെന്നും, അവൻ പഠിച്ച് വലിയൊരു ഡോക്ടറാകണമെന്നുമായിരുന്നു അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അമ്മ മകനെ ഒന്നും അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. ഇതൊന്നുമറിയാതെ രാമു അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനനുസരിച്ച് നടന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ അവന്റെ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്ന് ഒരു വിനോദയാത്ര പോകുന്നുണ്ടെന്നും അതിന് പണം ആവശ്യമാണെന്നും അവൻ ഉൽസാഹത്തോടെ തുളളിച്ചാടി അമ്മയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അമ്മ തന്റെ മകനെ താൻ എങ്ങനെ വിനോദയാത്രയ്ക്ക് പറഞ്ഞയക്കുമെന്നുള്ള വേദനയും മനസിൽ വച്ച് പുറമെ ചെറുപുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞയക്കാം എന്ന സമ്മദത്തോടെ അവനെ സമാദാനിപ്പിച്ചു വിട്ടു. അമ്മയുടെ ആ വാക്കുകൾ കേട്ട് അവൻ തുളളിച്ചാടി. പക്ഷേ, അമ്മയുടെ മനസ്സ് നീറുകയായിരുന്നു. അമ്മ കുറെ ആലോചിച്ചു. അപ്പോഴാണ് അമ്മയുടെ മനസിൽ ഒരു വഴി തെളിഞ്ഞത്. കുറച്ച ദിവസത്തേക്ക് ജോലിയുടെ ആവശ്യത്തിനാണെന്ന് പറഞ്ഞ് ഇവിടെ നിന്ന് മാറി

നിൽക്കാമെന്നും വേറെ ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രദേശത്ത് പോയി തന്റെ ഏക കഴിവായ നൃത്തം ചെയ്ത് പൈസ സമ്പാദിക്കാമെന്നും. പിറ്റേ ദിവസം തന്നെ അമ്മ മകനോട് യാത്ര പറഞ്ഞു പോയി. അമ്മ വിശ്രമമില്ലാതെ അധ്വാനിക്കുമ്പോൾ മകൻ അമ്മ കൂടെയില്ലാത്തതിന്റെ പേരിൽ സന്തോഷിക്കുകയായിരുന്നു. വിനോദയാത്രയുടെ തലേ ദിവസം രാവിലെ അമ്മ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി. രാമു നല്ല ഉറക്കമായിരുന്നു. അവനെ ശല്യം ചെയ്യാതെ അമ്മ വരാന്തയിൽ ഇരുന്നു. അവൻ കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കതകു തുറന്നു. അപ്പോൾ തന്റെ അമ്മയെ കണ്ടപ്പോൾ അവന് ദേഷ്യം തോന്നി.

അമ്മ നിറകണ്ണുകളോടെ അവനെ നോക്കി. രാമു വിദ്യാലയത്തിൽ പോകാനിറങ്ങിയപ്പോൾ അമ്മ അവന് പണം നൽകി. പണം കണ്ടപ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സ് സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ വിദ്യാലയത്തിലേക്കോടി. പിറ്റേ ദിവസം തന്നെ അവൻ വിനോദയാത്രയ്ക്ക് പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടു ദിവസത്തെ യാത്രയ്ക്കുശേഷം അവൻ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അവന്റെ വീട്ടിനു മുൻപിൽ ആൾക്കൂട്ടം. അവൻ ഓടിപ്പോയി നോക്കിയപ്പോൾ അവന്റെ അമ്മ അനക്കമില്ലാതെ കിടക്കുന്നു. അവൻ നെഞ്ചുപൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൻ ഇന്നേ വരെ അമ്മയെ വേദനിപ്പിച്ചതും എല്ലാം ഓർത്തു. അന്ന് അവന് മനസ്സിലായി തന്റെ അമ്മ തനിക്ക് വേണ്ടി കഷ്ടപ്പെട്ടതും അമ്മയുടെ സ്വപ്നവും എല്ലാം. അന്നുമുതലാണ് താൻ ശരിക്കും തനിക്കും തനിച്ചായതെന്നും അമ്മയോട് ഇന്നുവരെ ചെയ്ത തെറ്റിനായി അവൻ അമ്മയുടെ സ്വപ്നം പോലെ ഒരു ഡോക്ടറായി അതിന് പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തു. ഉള്ളിൽ ദുഃഖവും പുറമെ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടും നിൽക്കുന്ന തിളങ്ങുന്ന രത്നമാണ് അമ്മയെന്ന് അവന് മനസ്സിലായി. അന്നുമുതൽ അവൻ അവന്റെ അമ്മയെ എന്നും ആരാധിച്ചു.

പാർവണ

പ്രകൃതി

ആദരണീയ ഗുരുജനങ്ങളെ എന്റെ പ്രിയ സഹപാഠികളെ,
 ഞാനിന്ന് നിങ്ങളോട് പറയാൻ തിരഞ്ഞ
 ടുത്ത വിഷയം 'പ്രകൃതി'യാണ്. പ്രശസ്ത കവി ശ്രീ ചങ്ങമ്പുഴയുടെ ര
 ങ്ദുവരി ആലപിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ തുടങ്ങട്ടെ , 'മലരണിക്കാടുകൾ
 തിങ്ങി വിങ്ങി മരതക കാന്തിയിൽ മുങ്ങി മുങ്ങി ' നമ്മുടെ പ്രകൃതി നമുക്ക് മനോഹരമായ
 പൂക്കൾ ,ആകർഷകമായ പക്ഷികൾ ,ഭൂമി ,
 നദികൾ ,കടൽ ,വനങ്ങൾ ,വായു ,ജലം ,മലകൾ ,താഴ്വരകൾ തുടങ്ങിയ നിരവധി
 സൗഭാഗ്യങ്ങൾ വരദാനം ചെയ്യുന്നു.

പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരു മുഖം പോലെയാണിരുന്ന.
 അവൻ കൃഷി ചെയ്തും മരങ്ങൾ നട്ടും പ്രകൃതിയോട് ഇണങ്ങിപ്പോർ
 ന്നു.

എന്നാലിനോ? നേരെ മറിച്ച് മനുഷ്യന്റെ കുറ്റതകൈകൾ
 പ്രകൃതിയെ കൊന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ ആവാസവ്യവ
 സ്ഥ ഒരു ചീട്ടുകൊട്ടാരം പോലെയാണ് അതിന്റെ അടിത്തറയായ
 പ്രകൃതിയെ മരങ്ങളെ നാം നശിപ്പിച്ചാൽ അത് പതിയെ ഓരോന്നായി തകരുന്നു. നാം
 പ്രകൃതിയോട് ചെയ്തതിന്റെ മറുപടി
 യാണ് ഈയടുത്ത് കേരളത്തെ മാറ്റിമറിച്ച പ്രളയദുരന്തം. അതിൽ
 പ്രകൃതിയുടെ രൗദ്രഭാവം നാം കണ്ടതാണ്.

നാം പ്രകൃതിയുടെ മക്കളാണ്. അമ്മയുടെ സന്തോഷം ഓരോ മക്കളുടേയും കടമയാണ്. ഭൂമി
 ക്ക് ചരമ ഗീതം പാടാൻ നാം അനുവദിക്കരുത്. നാം ഒത്തൊരുമ
 യോടെ പ്രകൃതിയെ വീണ്ടെടുക്കാം . ഇനി ഒരു പ്രളയദുരന്തത്തിനും
 നമ്മെ തോൽപ്പിക്കാനാവില്ല. ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ നാം
 പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇനി വ

രാൻ പോകുന്ന തലമുറയ്ക്ക് നമുക്ക് നമ്മുടെ പാരമ്പര്യസ്വത്തായ
പ്രകൃതിയെ ദാനം ചെയ്യാം എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ നിർത്ത
ട്ടെ....

ജയ്ഹിന്ദ്
അളകനന്ദ പി പി
9-A

കൂട്ടുകാർ

- കവിത -

എന്നോടൊപ്പം ഇല്ലായിരുന്നവർ
 എന്നോ എന്നിലേ ഞാനായി മാറിയവർ
 എന്റെ കണ്ണീരുപ്പായി എന്നോ അവർ മാറിയവർ
 എൻ പുഞ്ചിരിതൻ മധുര്യം നകരാൻ
 അവർ ഒരു പുമ്പാറ്റയായി
 എന്നും നിഴലായി എൻ കൂടെ
 ഉണ്ടാവുമെന്നൊരപ്പുള്ളവർ
 ആകാശ സീമകൾ
 താണ്ടിയാലും
 എൻ ഹൃദയകോണിൽ
 തിളങ്ങും
 തീരാവെട്ടുമായി അവർ
 എൻ കൂട്ടുകാർ.....

-ആയിഷ അനൻ

10A

നശിക്കുന്ന പ്രകൃതി

ഉപന്യാസം

“മലരണികാടുകൾ തിങ്ങി വിങ്ങി
മരതക കാന്തിയിൽ മുങ്ങി മുങ്ങി
കരളം മിഴിയും കവർന്നു മിന്നി
കറയറ്റൊരാലസ ഗ്രാമഭംഗി”

കേരളത്തെക്കുറിച്ച് കവിപാടിയതിങ്ങനെ. പച്ചവിരിച്ച വയലുകളും, വെള്ളിയരഞ്ഞാൺ പോലെ ഒഴുകുന്ന പുഴകളും കൂട്ടത്തോടെ നിൽക്കുന്ന മരങ്ങളും കേരളത്തെ മനോഹരമാക്കുന്നു. “മാവേലി നാടുവാണിടുകാലം” പോലെ മനുഷ്യർ ഏല്പാവരും നിഷ്കളങ്കരും പ്രകൃതി സ്നേഹിയുംമായിരുന്നു. കള്ളമോ ചതിയോ ഇല്ലാത്ത ഒരു സംസ്ഥാനം. സത്യസന്ധതയ്ക്കും മനുഷ്യ സ്നേഹത്തിനും പേര് കേട്ട സംസ്ഥാനം. അങ്ങനെ കേരളത്തെ വർണ്ണിക്കാൻ പലപേരുകളും ഉണ്ട്. പലരീതികളുണ്ട്. “ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തംനാട്” എന്ന് പേര് കേട്ട കേരളത്തിന്റെ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യഭംഗി ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ തെളിവാണു്.

എന്നാൽ പ്രകൃതിയുടെ ഭംഗി മനസ്സിലാക്കിയ കേരളത്തിന് ഇതെന്ത് പറ്റി? പിശാചിന്റെ കറുത്ത വിരലുകൾ കേരളത്തെ പിടിച്ച് കുലുക്കുകയാണ്. പ്രകൃതി ഭംഗിക്ക് പേര് കേട്ട കേരളം ഇന്ന് നശിച്ച് പോകുകയാണ്. പ്രകൃതി മാത്രമല്ല അവിടെ വസിക്കുന്ന മനുഷ്യരും ഇഞ്ച് ഇഞ്ചായി ചത്തുപോകുന്നത് നമ്മൾ മനസിലാക്കുന്നില്ല എന്നത് ഒരു സത്യമാണു്. കേരളത്തെ നാം നശിപ്പിക്കുന്നത് പലവഴികളിലൂടെയാണു്. സ്വന്തം അമ്മയുടെ മാറ് പിളർന്നെടുക്കുന്നതിന് തുല്യമാണു്

നാം ഇന്ന് ചെയ്യുന്ന അനിതികൾ. മരങ്ങൾ വെട്ടിയും, മലകൾ ഇടിച്ചു നിരത്തിയും വയലുകൾ നീക്കത്തിയും നമ്മൾക്ക് ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളും നാം നമ്മുടെ പെറ്റമ്മയോട് ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരു വികാരവുമില്ലാതെ നാം മനുഷ്യർ മരങ്ങൾ വെട്ടിമാറ്റുകയാണ്. എന്തിന്? നമ്മുടെ സ്വകാര്യ ആവിശ്യത്തിന് വേണ്ടി. ആ മരങ്ങൾ വേട്ടുന്നതിലൂടെ എത്ര ജീവനാണ് നശിച്ചു പോകുന്നത്. പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും ഭൂമിയിലെ പല ജീവജാലങ്ങളും നശിച്ചുപോകും. ഇപ്പോൾ തന്നെ എത്ര ജീവനാണ് നാം ബലികഴിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്? പ്രകൃതിയുടെ ജല സംഭരണയായ മലകൾ ഇടിച്ചു നിരത്തി കെട്ടിടങ്ങൾപടത്തുയർത്തുമ്പോൾ ഒരു ജീവിതകാലത്തിന്റെ പകുതിയോളം മാത്രമെ നാം അതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുള്ളൂ. ഇത് ഭീതിതമാണ് നാളെ വയലുകളും മലകളും പുഴകളും തുമ്പപ്പുവും തുമ്പിയുമെല്ലാം വെറും ഓർമകളായി കാലയവനികൾക്കുള്ളിൽ മറയും...

ദേവനന്ദ പി

7-A

പെൺസിൽ രചന

വൈഗ സി-8 സി

അനുചന്ദ്ര എസ്-6 B

SINDRA K C-7A

SANIYA R K-7B

NIHARA SURESH-9 A

KASHMEERA R-8C

പിഞ്ചോമനമകൾ

എന്തിനു മനുഷ്യാ നീ പിഞ്ചോമനമകളോട്

ഈ ക്രൂരത ചെയ്തത്.

നീ ഒരമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ പിറന്നതല്ലേ.....

നീൻ കൈ വിറച്ചില്ലേ.....

നീൻ കാൽ തളർന്നില്ലേ.....

പെറ്റമ്മതൻ വാക്കുകൾ എടുക്കാതെ...

നിയമ്മങ്ങൾ നിന്നെ ശിക്ഷിച്ചതില്ലേ....

ഇനിയുള്ള പിഞ്ചോമനമക്കൾക്ക്...

എങ്കിലും നീൻ മൃഗത്തിൻ കൈ വെട്ടുവാൻ....

ശക്തിനൽകട്ടെ.....

പിന്നിട് നീൻ മൃഗത്തിൻ

കൈ പിഞ്ചോമനമക്കൾക്ക്

നേരേ ഉയരാതിരിക്കട്ടെ.....

പാർവതി-6C

വായനക്കുറിപ്പ്

" കിട്ടുന്നതിൽ പാതി" എന്ന പുസ്തകമാണ് ഞാൻ

വായിച്ചത്. ഈ പുസ്തകം ഒരു കൊച്ചു കഥകൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ. ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ളത് മുല്ലാ നസറുദ്ദീന്റെ കഥകളാണ്. എനിക്ക് ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കഥയാണ് 'നല്ല സ്വപ്ന'. ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങളാണ് മുല്ലയും രണ്ടു സുഹൃത്തുക്കളും. ഈ കഥയിൽ മൂന്നുപേരും യാത്ര പോവുകയാണ്. യാത്രയ്ക്ക് അവരുടെ കൈയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഒരു ഹൽവ മാത്രമായിരുന്നു. ആ ഹൽവയ്ക്ക് വേണ്ടി മൂന്നുപേരും കൂടി തർക്കമുണ്ടായപ്പോൾ നസറുദ്ദീൻ അതു കിട്ടാൻ വേണ്ടി മൂന്നുപേരും ഒരു ഉപായം ഒഴിച്ചു ഇന്ന് ഏറ്റവും നല്ല സ്വപ്നം ആരാണോ കാണുന്നത് അവർക്ക് ഈ ഹൽവ അങ്ങനെ എല്ലാവരും ഉറങ്ങി എഴുന്നേറ്റു. നസറുദ്ദീൻ കണ്ട സ്വപ്നം എന്താണെന്ന് പറഞ്ഞു. ഞാൻ കണ്ടത് എന്റെ ഗുരു എന്നോട് നീ ആണ് എല്ലാത്തിനും നല്ലവൻ അതിനാൽ നിനക്കാണ് ഈ ഹൽവ. എന്റെ ഗുരു പറഞ്ഞത് എനിക്ക് അനുസരിക്കാതിരിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലോ അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ആ ഹൽവ മുഴുവനും കഴിച്ചു .

ഇതു കേട്ട് രണ്ട് സുഹൃത്തുക്കൾ മുല്ലയെ നോക്കി

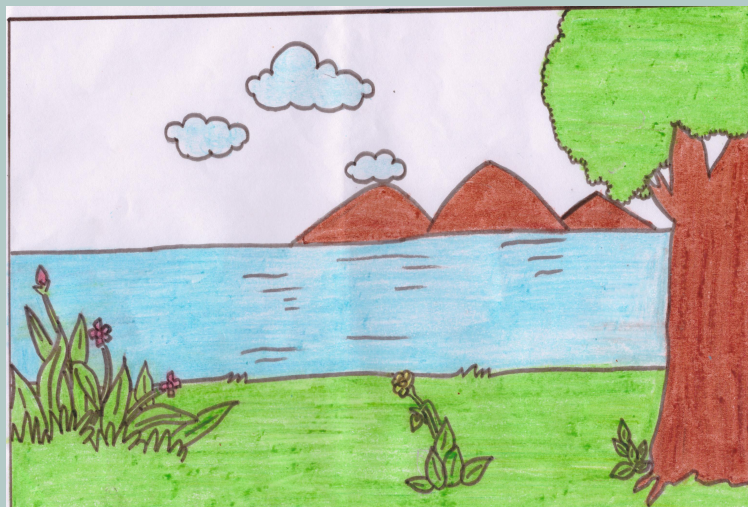
തൻമയ .കെ

5-D

ജലച്ചായം

ARYANANDA MP-7C

DEVAPRIYA P 6B

The little kite runners....

പട്ടം പറത്തുന്നവർ നമുക്കായാതെ ലോകം പണിയുന്നു....നിലാവുള്ള സൂര്യനും.....
ഇളംപച്ചനിറത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുള്ള..... പാട്ടുപാടി വിത്തു കൾക്കുള്ള ന....കണകൾ
മുള്ളതുപോലെ സ്വപ്നങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാവുന്ന കണ്ണുലോകം.....ലോകത്തിലെ എല്ലാ
മനുഷ്യരും പുത്തുവിരിയുന്നലോകം...അതെ ഒറ്റ ക്ലിക്കിൽ ആകാശം തൊടുന്നവർ... little
kite runners....

HELPING HAND

Once upon a time there lived a poor beggar. He had no food to eat. One day he went near a school. All childrens were eating different food items. He asked to a boy “will you please give me some food”.boy replied “no, go away what a dirty person”. He begged to a group of people sitting on the desk to give some food. the children get angry and they beat him and tied with a piece of cloth. He cryied loudly. Two girls passed through that way, but they don’t mind. At that time a student saw that beggar. She removed that cloth on the hand of beggar. she asked ‘what happened to you?.he replied, “I asked for some food the students of that school for many times, then they tied me with this cloth”he started to cry. Don’t worry I will give you some food to eat ‘she said’. Beggar was very happy .

‘HELPING HANDS ARE GODS HAND’

“HELP EVER , HURT NEVER”

BY DEVIKA.S 5 A

ജലച്ചായം

അളകുന്നൂ കെ കെ-8 E

അളകുന്നൂ.കെ.കെ
VIII-E

നന്ദി....

ലിറ്റിൽകൈറ്റ്സ് ടീം 2019-2021

THANK YOU.....